

การประเมินสมการสำหรับคำนวณค่าการคีบตัวของคอนกรีต
Evaluation of Concrete Creep Prediction Model by Various
Methods

นายธีรเดช
นายพิลิชชัย

นาคเกิด^{ก.}
อุ๝เขาย้อย

รหัส 53360316
รหัส 53360552

ห้องสมุดคณะวิศวกรรมศาสตร์
วันที่รับ..... ๑๗/๐๘/๒๕๖๓
เลขที่ทะเบียน..... ๑๖๙๐๔๘๕๓
เวลาที่รับงานนั้นถือ..... ๙.๙.๖๓
หน่วยงานที่สืบสาน..... ๕๖๖๖ ก

๙๖๖๖ ก

ปริญญาบัตรนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรปริญญาวิศวกรรมศาสตร์บัณฑิต
สาขาวิชาบริหารธุรกิจ ภาควิชาบริหารธุรกิจ
คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
ปีการศึกษา 2556

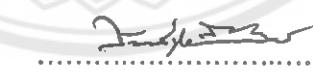

ใบรับรองปริญญาบัตร

ชื่อหัวข้อโครงการ	การประเมินสมการสำหรับท่านนายค่าการคืนตัวของคอนกรีต		
ผู้ดำเนินโครงการ	นายธีรเดช นาคเกิด	รหัส 53360316	
	นายพิสิฐชัย ออเจ้าย้อย	รหัส 53360552	
ที่ปรึกษาโครงการ	ผศ.ดร.สรัณกร เหมะวิบูลย์		
สาขาวิชา	วิศวกรรมโยธา		
ภาควิชา	วิศวกรรมโยธา		
ปีการศึกษา	2556		

คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเรศวร อนุมัติให้ปริญญาบัตรฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมโยธา

๒๕๖๒ เนื่องใน ที่ปรึกษาโครงการ
(ผศ.ดร.สรัณกร เหมะวิบูลย์)

.....กรรมการ
(ผศ.ดร.สสิกรณ์ เหลืองวิชชาริณ)

.....กรรมการ
(อาจารย์บุญพร มีไชโย)

ชื่อหัวข้อโครงการ	การประเมินสมการสำหรับคำนวณค่าการคีบตัวของคอนกรีต		
ผู้ดำเนินโครงการ	นายชีรเดช นาคเกิด	รหัส 53360316	
	นายพิสิฐชัย ออเจ้าย้อย	รหัส 53360552	
ที่ปรึกษาโครงการ	ผศ.ดร.สรัณกร เทมะวิบูลย์		
สาขาวิชา	วิศวกรรมโยธา		
ภาควิชา	วิศวกรรมโยธา		
ปีการศึกษา	2556		

บทคัดย่อ

ปริญญาในพนธน์มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบค่าการคีบตัวแบบดึงของคอนกรีตที่ได้จากการคำนวณด้วยวิธีการต่างๆ ที่ได้รับการยอมรับและใช้งานทั่วไปในต่างประเทศ โดยค่าที่คำนวณได้จะถูกนำมาเปรียบเทียบกับค่าการคีบตัวของคอนกรีตที่ได้ทดสอบในห้องปฏิบัติการสำหรับการคำนวณค่าการคีบตัวแบบดึงของคอนกรีตใช้ 4 วิธี คือ วิธีของ ACI (American Concrete Institute), CEB MC90-99 (Comite' Europ'een du B'eton), Bazant(Bazant's Methods) และ GL2000 (Gardner and Lockman) โดยปัจจัยที่พิจารณาสำหรับการเปรียบเทียบค่าที่ได้จากการคำนวณกับค่าที่ได้จากการทดสอบประกอบด้วย อัตราส่วนน้ำต่อวัสดุประสาน(0.35 และ 0.55) และอายุของคอนกรีตเมื่อรับน้ำหนักบรรทุก (7 และ 28 วัน)จากการศึกษาพบว่าค่าการคีบตัวแบบดึงที่ได้จากการคำนวณด้วยวิธีการทั้ง 4 สำหรับกรณี ส่วนผสมของคอนกรีตที่มีอัตราส่วนน้ำต่อวัสดุประสานเท่ากับ 0.50 เมื่อรับน้ำหนักบรรทุกเท่ากับร้อย 40 ของกำลังดึง อายุ 14 วัน พบร่วมค่าการคีบตัวแบบดึงที่คำนวณได้จากการแต่ละวิธีมีค่าเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยโดยที่การคีบตัวที่คำนวณด้วยวิธีของ GL2000 มีค่าสูงที่สุดรองลงมาได้แก่ วิธีของ Bazant, CEB MC90-99 และวิธีของ ACI ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบผลการคำนวณกับผลทดสอบพบว่าสำหรับทุกปัจจัยที่พิจารณาค่าการคีบตัวที่ได้จากการทดสอบมีค่าสูงกว่าค่าการคีบตัวที่ได้จากการคำนวณด้วยวิธีทั้ง 4

คำสำคัญ : การคีบตัว, การคีบตัวแบบดึง, แบบจำลองการคีบตัว

Project title	Evaluation of Concrete Creep Prediction Model by Various Methods	
Name	Mr. Theeradet Nakkert	ID. 53360316
	Mr. Pisitchai Orkoayoy	ID. 53360552
Project advisor	Asst. Prof. Dr. Saranagon Hemavibool	
Major	Civil Engineering	
Department	Civil Engineering	
Academic year	2013	

Abstract

This project aims to study and compare the tensile creep of concrete calculated using different existing prediction models in the world. Predicted values of tensile creep were compared with the experimental results. For the prediction of concrete's tensile creep, there are four types of calculations including ACI (American Concrete Institute), CEB MC90-99 (Comite' Europ'een du B'eton), Bazant (Bazant's Methods) and GL2000 (Gardner and Lockman). The water-binder ratios (0.35 and 0.55), and the age at loading (7 days and 28 days) were the parameters to be considered. The study has found that in the case of concrete mixture which water-binder ratios is equal to 0.50 and applied 40% tensile stress of the ultimate tensile strength at the age 14 days, the tensile creep which has been calculated by method of the GL2000 was the highest followed by the method of Bazant, CEB MC90-99 and methods of ACI respectively. When comparing the calculation results with the experimental results, it was found that all of the creep predictions underestimate the experimental results.

Keywords : creep, tensile creep, creep prediction model

กิตติกรรมประกาศ

ปริญานิพนธ์เรื่อง การประเมินสมการสำหรับทำนายค่าการคีบตัวของคอนกรีตฉาบบื้อผู้วิจัยได้จัดทำขึ้นเพื่อประกอบการศึกษา ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรปริญญาตรี วิศวกรรมศาสตร์ สาขาวิชากรรมโยธา มหาวิทยาลัยนเรศวร ประจำปีการศึกษา 2556 ในกรณีผู้วิจัยได้ทำการค้นคว้า รวบรวมจากต่างๆ วิทยานิพนธ์ เอกสารทางวิชาการอื่นๆ ตลอดจนข้อมูลบนเว็บไซต์ แล้วทำการวิเคราะห์และสังเคราะห์ตามแนวทางการศึกษาวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ จึงถือว่าเป็นการดำเนินการที่ดีเยี่ยม แสดงถึงความสามารถเชิงวิชาการที่สูง ผู้วิจัยได้แสดงความสามารถในการคิดวิเคราะห์และประยุกต์ใช้ความรู้ที่ได้รับมาอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถนำผลการวิเคราะห์มาประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริงได้เป็นอย่างดี ขอแสดงความยินดีและให้เกียรติแก่ผู้วิจัย ขอแสดงความยินดีและให้เกียรติแก่ผู้วิจัย

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ ผศ.ดร.สรัณกร เท晦วิบูลย์ ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาโครงการ รวมถึง นายชนาณ น้อยพิทักษ์ และนายมนตรี คงสุข ผู้ช่วยที่ปรึกษา ที่ได้ประสานความรู้ตลอดจนการตรวจแก้ไขปริญานิพนธ์ฉบับนี้ให้ผู้วิจัย ซึ่งผู้วิจัยจะได้จดจำและระลึกถึงตลอดไป หากปริญานิพนธ์ฉบับนี้ก่อคุณประโยชน์ใดบ้าง ผู้วิจัยขอขอบความดีเหล่านี้ให้อาจารย์ที่ปรึกษา คณาจารย์และมหาวิทยาลัยนเรศวร ที่ปั้นความรู้และวิทยาการให้กับผู้วิจัย และหากปริญานิพนธ์ฉบับนี้มีส่วนบุคคลร่วมได้ ผู้วิจัยขอน้อมรับและจะได้ปรับปรุงในโอกาสต่อไป

คณะผู้ดำเนินโครงการวิศวกรรม

นายธีรเดช นาคเกิด

นายพิสิฐชัย ออเขาย้อย

กันยายน 2557

สารบัญ

	หน้า
ใบรับรองปริญญานิพนธ์.....	ก
บทคัดย่อภาษาไทย	ข
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
กิตติกรรมประกาศ	ง
สารบัญ.....	จ
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญภาพ.....	ช
 บทที่ 1 บทนำ.....	 1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัจจุบัน.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	1
1.3 ขอบเขตและข้อกำหนดการวิจัย.....	1
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	1
 บทที่ 2 หลักการและทฤษฎี.....	 3
2.1 การแต่ร้าวของคอนกรีต.....	3
2.2 การหดตัวของคอนกรีต.....	4
2.3 การคีบตัวของคอนกรีต.....	5
2.4 การประเมินการคีบตัว.....	6
2.4.1 การประเมินการคีบตัวด้วยวิธี ACI.....	6
2.4.2 การประเมินการคีบตัวด้วยวิธี Bazant.....	10
2.4.3 การประเมินการคีบตัวด้วยวิธี CEB MC90-99.....	16
2.4.4 การประเมินการคีบตัวด้วยวิธี GL2000.....	26
 บทที่ 3 วิธีดำเนินโครงการ.....	 29
3.1 ศึกษาการประเมินค่าการคีบตัว.....	29
3.2 โครงสร้างโปรแกรม.....	29
3.3 ลักษณะโปรแกรมการคำนวณ.....	31
 บทที่ 4 ผลการวิจัย.....	 40
4.1 ค่าการเปรียบเทียบจากการทดสอบใช้โปรแกรม.....	40
4.2 การวิเคราะห์ผลการใช้งาน.....	56

สารบัญ(ต่อ)

หน้า

บทที่ 5 สรุป.....	57
5.1 สรุปผล.....	57
5.2 ข้อเสนอแนะ.....	57
 บรรณานุกรม	58
ภาคผนวก	61
ประวัติผู้ดำเนินโครงการ	66

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 2.1 ค่าคงที่ a และ b	8
ตารางที่ 2.2 ค่าสภาวะมาตรฐานการคีบของสมาคมคองกรีตอเมริกา	8
ตารางที่ 2.3 ค่าสัมประสิทธิ์การหดตัวและการคีบของความหนาเฉลี่ย	8
ตารางที่ 2.4 ค่าสัมประสิทธิ์ความชื้นสัมพัทธ์ของการหดตัวและการคีบ :CEB-FIP 78	22
ตารางที่ 2.5 ค่าสัมประสิทธิ์ของประเภทปูนซีเมนต์	23
ตารางที่ 2.6 สัมประสิทธิ์ของกำลังที่ขึ้นอยู่กับประเภทปูนซีเมนต์	25
ตารางที่ 2.7 ค่าสัมประสิทธิ์ของชนิดปูนซีเมนต์แต่ละประเภท	27
ตารางที่ 2.8 ตัวแปรที่สำคัญใช้ในการคำนวณแต่ละวิธี	28
ตารางที่ 4.1 ค่าสัมประสิทธิ์ความแปรผันของความคลาดเคลื่อนของการคีบตัว	41
ตารางที่ 4.2 ค่าการคีบตัวและเปอร์เซ็นต์ความคลาดเคลื่อนของการทดลองใช้งานครั้งที่ 1	45
ตารางที่ 4.3 ค่าการคีบตัวและเปอร์เซ็นต์ความคลาดเคลื่อนของการทดลองใช้งานครั้งที่ 2	48
ตารางที่ 4.4 ค่าการคีบตัวและเปอร์เซ็นต์ความคลาดเคลื่อนของการทดลองใช้งานครั้งที่ 3	51
ตารางที่ 4.5 ค่าการคีบตัวและเปอร์เซ็นต์ความคลาดเคลื่อนของการทดลองใช้งานครั้งที่ 4	54

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพที่ 2.1	สัมประสิทธิ์ความชื้นสัมพัทธ์ของสภาพแวดล้อมของการคีบ: CEB-FIP 70.....	17
ภาพที่ 2.2	สัมประสิทธิ์อ่ายุคนกรีตเริ่มรับน้ำหนักของการคีบ: CEB-FIP	17
ภาพที่ 2.3	สัมประสิทธิ์ส่วนประกอบคนกรีตของการคีบและการทดสอบตัว: CEB-FIP 70.....	18
ภาพที่ 2.4	สัมประสิทธิ์ความหนาชั้นส่วนของการคีบ: CEB-FIP 70	18
ภาพที่ 2.5	สัมประสิทธิ์การพัฒนาการคีบและการทดสอบตัวกับเวลา	19
ภาพที่ 2.6	อัตราส่วนความแข็งแรงของคนกรีต: CEB-FIP 70	20
ภาพที่ 2.7	สัมประสิทธิ์การพัฒนาความเครียดคีบอยู่ที่ตามมาภายหลังกับเวลา:CEB-FIP 78.....	21
ภาพที่ 2.8	สัมประสิทธิ์ความหนาโน่นลอกของการคีบ:CEB-FIP 78	21
ภาพที่ 2.9	พารามิเตอร์การไฟล์พลาสติกของการคีบ: CEB-FIP 78	22
ภาพที่ 3.1	แผนผังการทำงานของโปรแกรม.....	30
ภาพที่ 3.2	การใส่ค่าฟังก์ชัน	31
ภาพที่ 3.3	การใช้ฟังก์ชันเชื่อมโยง	32
ภาพที่ 3.4	การเรียกใช้ฟังก์ชันทางสถิติ	33
ภาพที่ 3.5	การใส่ข้อมูลให้ฟังก์ชัน	33
ภาพที่ 3.6	การแทรกกราฟ	34
ภาพที่ 3.7	หน้าต่างข้อมูลของกราฟ.....	34
ภาพที่ 3.8	การเปิดไฟล์โปรแกรมช่วยคำนวณ.....	35
ภาพที่ 3.9	การกรอกข้อมูลต่างๆ	36
ภาพที่ 3.10	การข้อมูลการทดสอบการคีบตัว	36
ภาพที่ 3.11	วิธีดูผลการเปรียบเทียบ	37
ภาพที่ 3.12	ค่าการคีบตัวในรูปแบบตาราง	37
ภาพที่ 3.13	ค่าการคีบตัวในรูปแบบกราฟ	38
ภาพที่ 3.14	ค่าความคลาดเคลื่อนของทฤษฎีกับค่าการทดสอบ	38
ภาพที่ 3.15	การปิดโปรแกรม	39
ภาพที่ 4.1	กราฟค่าการคีบตัวที่ได้จากโปรแกรมคำนวณ.....	42
ภาพที่ 4.2	กราฟค่าการคีบตัวที่ได้จากทฤษฎี.....	42
ภาพที่ 4.3	การคีบตัวตามทฤษฎีเปรียบเทียบค่าการคีบตัวของการทดสอบครั้งที่ 1	46
ภาพที่ 4.4	การคีบตัวตามทฤษฎีเปรียบเทียบค่าการคีบตัวของการทดสอบครั้งที่ 2	49
ภาพที่ 4.5	การคีบตัวตามทฤษฎีเปรียบเทียบค่าการคีบตัวของการทดสอบครั้งที่ 3	52
ภาพที่ 4.6	การคีบตัวตามทฤษฎีเปรียบเทียบค่าการคีบตัวของการทดสอบครั้งที่ 4	55

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมา และความสำคัญของปัญหา

การแตกร้าวนี้องจากการทดสอบตัวของคอนกรีตเป็นปัญหาที่พบมากในปัจจุบันและยังคงพบอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากการแตกร้าวนี้องจากการทดสอบตัวของคอนกรีตมีกลไกการเกิดที่ซับซ้อนและขึ้นอยู่กับหลายปัจจัย ทำให้นักวิจัยและวิศวกรในปัจจุบันเริ่มเห็นความสำคัญของปัญหาดังกล่าวและพยายามแก้ไขด้วยวิธีการต่างๆ และพบว่าการคีบตัวแบบดึง(Tensile Creep) ของคอนกรีตสามารถช่วยลดหน่วงแรงดึงที่เกิดจากการทดสอบตัวของคอนกรีตช่วยใช้คอนกรีตมีการแตกร้าวยากขึ้นแต่ข้อมูลการคีบตัวแบบดึงหั้งในประเทศไทยและต่างประเทศมีน้อยมาก เนื่องจากนักวิจัยส่วนใหญ่นั้นศึกษาการคีบตัวแบบอัด (Compressive Creep) งานวิจัยนี้มีจุดประสงค์เพื่อหาแนวทางการสร้างสมการประมาณการคีบตัวแบบดึงใช้เองในประเทศไทยโดยการเริ่มจากการศึกษาจากสมการประมาณการคีบตัวแบบอัดที่นิยมใช้ในต่างประเทศ สำหรับสมการต่างประเทศที่นำมาศึกษาทั้งหมด 4 วิธีประกอบด้วย วิธีของ ACI (American Concrete Institute), CEB MC90-99 (Comite' Europ'een du B'eton), Bazant (Bazant's Methods) และ GL2000 (Gardner and Lockman)

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1.2.1 เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบค่าการคีบตัวของคอนกรีตที่ได้จากการคีบตัวทั้ง 4 วิธี
- 1.2.2 เพื่อเปรียบเทียบค่าการคีบตัวที่คำนวณจากหั้ง 4 วิธีกับการคีบตัวที่ได้จากการทดสอบในห้องปฏิบัติการ

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาการคำนวณการคีบตัวแบบดึงของคอนกรีตใช้วิธีของ ACI, CEB MC90-99, Bazant และ GL2000 เพื่อเปรียบเทียบค่าการคีบตัวที่ได้ในแต่ละวิธี โดยการคำนวณค่าการคีบตัวจะใช้ส่วนผสมของคอนกรีตที่มีอัตราส่วนน้ำต่อวัสดุประมาณ 0.50 ให้น้ำหนักบรรทุกกระทำเท่ากับร้อย 40 ของกำลังดึง และเริ่มให้น้ำหนักบรรทุกที่คอนกรีตอายุ 14 วันและเปรียบเทียบระหว่างการคีบตัวที่ได้จากการคำนวณหั้ง 4 วิธีกับการคีบตัวที่ทดสอบในห้องปฏิบัติการ โดยเปรียบในส่วนผสมที่ใช้อัตราส่วนน้ำต่อวัสดุประมาณเท่ากับ 0.35 และ 0.55 และคอนกรีตแรงที่เริ่มรับน้ำหนักบรรทุกที่อายุ 7 และ 28 วัน

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1.4.1 ทำให้เข้าใจวิธีการและขั้นตอนการคำนวณค่าการคีบตัวหั้ง 4 วิธี และทราบค่าการคีบตัวของแต่ละวิธีและสามารถเปรียบเทียบได้ว่าการคีบตัวที่ได้จากการคำนวณแต่ละวิธีมีค่าแตกต่างกันอย่างไร

- 1.4.2 ทราบปัจจัยต่างๆที่ใช้ในการประเมินค่าการคืนตัวของคุณกรีท
- 1.4.3 ทราบความแตกต่างของค่าการคืนตัวที่คำนวณจาก 4 วิธีกับการคืนตัวที่ได้จากการทดสอบในห้องปฏิบัติการ
- 1.4.4 สามารถเลือกวิธีการคำนวณการคืนตัวที่เหมาะสมจากทั้ง 4 วิธีได้

บทที่ 2

หลักการ และ ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ในบทที่ 2 นี้เป็นการศึกษาแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการแตกร้าวของคอนกรีต ซึ่งผู้วิจัยจะเน้นไปที่การคีบตัวของคอนกรีต ซึ่ง หากแบ่งตามลักษณะของการเกิดหน่วยแรงสามารถแบ่งการคีบตัวได้เป็น 2 ประเภท คือ การคีบตัวที่เกิดจากหน่วยแรงของคอนกรีตเอง (Self-induced Stresses) ซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับแรงกระทำภายนอก (ได้แก่ การคีบตัวที่เกิดจากการหดตัวของคอนกรีต) และ การคีบตัวที่เกิดจาก แรงกระทำภายนอก (External Tensile Load)

2.1 การแตกร้าวของคอนกรีต

ปัจจุบันปัญหาการแตกร้าวของโครงสร้างคอนกรีตเสริมเหล็ก ได้รับความสนใจจากสาขาวิชานอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในโครงการสาธารณูปโภคที่มีโครงสร้างอีกเป็นจำนวนมากที่เกิดปัญหาการแตกร้าว หรืออาการคอนกรีตเสริมเหล็กนอกจากนี้ยังมีโครงสร้างอีกเป็นจำนวนมากที่เกิดปัญหาการแตกร้าว และต้องทำการซ่อมแซม ซึ่งต้องเสียค่าใช้จ่ายเป็นจำนวนมาก คนส่วนใหญ่เข้าใจว่าการแตกร้าวมีผลต่อความสามารถในการรับน้ำหนักของโครงสร้างเท่านั้น แต่ในความเป็นจริงแล้ว การแตกร้าวยังส่งผลต่อปัญหาด้านความคงทนของโครงสร้างซึ่งจะทำให้อายุการใช้งานลดลงอย่างมาก เนื่องจากเมื่อเกิดการแตกร้าวน้ำ อากาศและสสารต่างๆ สามารถแทรกผ่านรอยแตกเข้าไปทำปฏิกิริยากับเหล็กเสริมได้อย่างรวดเร็ว

การแตกร้าวของคอนกรีตเกิดขึ้นจากหลายสาเหตุ เช่น เกิดจากการคำนวณออกแบบ หรือขั้นตอนการก่อสร้างที่ไม่ถูกต้อง อย่างไรก็ตามกลับพบว่าแม้จะมีการออกแบบโครงสร้างอย่างถูกต้องและมีการควบคุมการก่อสร้างอย่างเคร่งครัดถูกต้องตามหลักวิชาการ แต่การแตกร้าวเกิดขึ้นได้เนื่องจากกลไกการเกิดการแตกร้าวค่อนข้างซับซ้อน มีตัวแปรที่มาเกี่ยวข้องมากมาย และข้อมูลที่นำใช้ในการออกแบบเพื่อควบคุมการแตกร้าวยังมีไม่เพียงพอ

การแตกร้าวที่ไม่ได้มีสาเหตุจากน้ำหนักที่มากระทำและการทรุดตัว เช่น การแตกร้าวที่เกิดจากอุณหภูมิและการหดตัวของคอนกรีต มีปัจจัยที่เกี่ยวข้องมากมายเช่น อุณหภูมิ, สัมประสิทธิ์การขยายตัว, การหดตัวแบบอิสระ (Free Shrinkage), อัตราการหดตัว (Shrinkage Rate), การคีบตัวแบบดึง (Tensile Creep), โมดูลัสยืดหยุ่น, เปอร์เซ็นต์การยืดรั้ง และความสามารถในการต้านทานการแตกร้าว (Tensile Strain Capacity, TSC) ของคอนกรีต ปัจจัยเหล่านี้เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการออกแบบและการคำนวณการแตกร้าวที่เกิดจากอุณหภูมิและการหดตัวของคอนกรีต ซึ่งเป็นการแตกร้าวที่พบมากในปัจจุบัน

2.2 การหดตัวของคอนกรีต

การหดตัว คือ การเปลี่ยนแปลงปริมาตรของคอนกรีตเมื่อเกิดการสูญเสียน้ำ หรือเกิดปฏิกิริยาเคมีของส่วนผสม การหดตัวของคอนกรีตมักจะเกิดขึ้นในชั้เมนต์เพสต์การหดตัวของคอนกรีตมีหลายประเภทเกิดขึ้นในช่วงเวลาต่างๆ กันและเกิดจากสาเหตุที่แตกต่างกันไปชนิดของการหดตัวอาจสรุปได้เป็น 4 ชนิดดังต่อไปนี้

1. การหดตัวเนื่องจากปฏิกิริยาไฮเดรชัน (Chemical Shrinkage หรือ Hydration Shrinkage)
2. การหดตัวแบบอโตเจนัส(Autogenous Shrinkage)
3. การหดตัวแบบแห้ง (Drying Shrinkage)
4. การหดตัวเนื่องจากคาร์บอนेशัน (Carbonation Shrinkage)

การหดตัวส่วนใหญ่ที่ทำให้เกิดปัญหาการแตกร้าวได้แก่การหดตัวแบบอโตเจนัส และการหดตัวแบบแห้งการหดตัวแบบอโตเจนัสเป็นการหดตัวที่ส่วนหนึ่งเป็นการหดตัวเนื่องจากปฏิกิริยาไฮเดรชัน (Chemical Shrinkage) ที่เกิดหลังจากการก่อตัวขึ้นสุดท้ายของคอนกรีตรวมกับอีกส่วนหนึ่งที่เกิดจากการสูญเสียความชื้นในช่องแคบลารี (Capillary Pores) ในเพสต์เนื่องจากความชื้นบางส่วนถูกใช้ไปในปฏิกิริยาระหว่างวัสดุประสานกับน้ำทำให้เกิด Capillary Suction นี้ ซึ่งปรากฏการณ์นี้เรียกว่า Self-desiccation การหดตัวแบบอโตเจนัสแตกต่างจากการหดตัวแบบแห้งตรงที่ไม่ได้มีการสูญเสียความชื้นในคอนกรีตไปสู่สิ่งแวดล้อมแต่เป็นการสูญเสียความชื้นภายในคอนกรีตเองการหดตัวแบบอโตเจนัสเกิดขึ้นทันทีหลังจากผสมเสร็จแต่ในทางปฏิบัติจะมีผลต่อปริมาตรหลังจากที่เทคอนกรีตเสร็จแล้วเนื่องจากการหดตัวในช่วงก่อนการเทคอนกรีตจะไม่มีผลต่อปริมาตรของโครงสร้างที่จะเหลือและจะมีผลในทางโครงสร้างหลังจากที่คอนกรีตก่อตัวแล้วเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงปริมาตรก่อนการก่อตัวจะไม่ทำให้เกิดหน่วยแรงในคอนกรีตดังนั้นจึงนิยมวัดค่าการหดตัวแบบอโตเจนัสโดยเริ่มต้นจากระยะเวลา ก่อตัวเริ่มต้น

การหดตัวแบบอโตเจนัสจะเกิดมากในคอนกรีตกำลังสูง (High Strength Concrete) เนื่องจาก เมื่อเปรียบเทียบกับคอนกรีตธรรมชาติแล้วคอนกรีตเหล่านี้จะมีปริมาณซ่องว่างแคบลารีที่น้อยกว่ามีขนาดเล็กกว่าและมีความต่อเนื่องของช่องว่างแคบลารีน้อยกว่าหรืออีกนัยหนึ่งมีค่าความชื้นน้ำต่ำมากดังนั้นมีความชื้นในช่องว่างแคบลารีถูกใช้ไปในปฏิกิริยาจึงเป็นการยากที่ความชื้นจากส่วนอื่น หรือความชื้นจากการบ่มจะเข้ามาเสริมในบริเวณดังกล่าวได้จึงทำให้การหดตัวแบบอโตเจนัสในคอนกรีตเหล่านี้สูงจนไม่สามารถลดลงได้ในการออกแบบ

ส่วนการหดตัวแบบแห้งเกิดจากการที่คอนกรีตอยู่ในภาวะอากาศที่มีความชื้นต่ำ ทำให้คอนกรีตบริเวณผิวที่สัมผัสถูกอากาศสูญเสียน้ำและเกิดการหดตัว โดยที่การหดตัวที่เกิดขึ้นนั้นบางส่วนไม่อาจกลับคืนสู่สภาพเดิมได้แม้ว่าจะทำให้คอนกรีตเปียกชื้นขึ้นมาใหม่การหดตัวแบบแห้งและการแตกร้าวเนื่องจากการหดตัวแบบแห้ง เกิดขึ้นในคอนกรีตบริเวณผิวที่สัมผัสถูกอากาศมีความชื้นต่ำกว่าความชื้น

ในช่องว่างของปีลารี เนื่องจากสูญเสียน้ำอิสระไปสู่อุ่นตัวได้ด้วยการระเหยทำให้เกิดแรงดึงขึ้นในช่องว่างของปีลารี ประกอบกับปริมาณของคอนกรีตลดลงหรือหดตัวลงจากการสูญเสียน้ำ ถ้าการหดตัวนี้ถูกยืดตัวไม่ว่าด้วยโครงสร้างที่อยู่รอบข้าง หรือด้วยเนื้อคอนกรีตภายในที่ไม่มีการสูญเสียความชื้น รอยแตกครั้งก็อาจเกิดขึ้นได้ถ้าการยืดตัวนี้ก่อให้เกิดหน่วยแรงยืดตัวที่มีค่าสูงกว่ากำลังแรงดึงของคอนกรีตในขณะนั้น

การหดตัวทั้งสองแบบนี้สามารถเกิดขึ้นได้พร้อมๆ กัน แต่การหดตัวแบบอโตจีนส์จะมีค่าสูงในคอนกรีตกำลังสูง ในขณะที่การหดตัวแบบแห้งจะมีค่าสูงในคอนกรีตกำลังปกติ ซึ่งจะทำให้การหดตัวโดยรวมที่เกิดขึ้นในช่วงอายุตันและที่ระยะยาวจากการหดตัวทั้งสองแบบนี้แตกต่างกัน

2.3 การคีบตัวของคอนกรีต

การคีบตัวของคอนกรีต ซึ่งหากแบ่งตามลักษณะของการเกิดหน่วยแรงสามารถแบ่งการคีบตัวได้เป็น 2 ประเภท คือ การคีบตัวที่เกิดจากหน่วยแรงของคอนกรีตเอง (Self-induced Stresses) ซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับแรงกระทำภายนอก (ได้แก่ การคีบตัวที่เกิดจากการหดตัวของคอนกรีต) และ การคีบตัวที่เกิดจาก แรงกระทำภายนอก (External Tensile Load)

การคีบตัวของคอนกรีตเป็นผลจากการที่คอนกรีต ที่ต้องรับน้ำหนักบรรทุกค้างเป็นเวลานาน จะเกิดการเปลี่ยนแปลงความยาว (Deformation) โดยในช่วงแรกขณะที่น้ำหนักกระทำจะเกิดการเปลี่ยนแปลงความยาวแบบทันทีทันใด (Instantaneous Strain) และเมื่อมีน้ำหนักกระทำค้างต่อไป การเปลี่ยนแปลงความยาวนี้จะมีค่าเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ แม้ว่าน้ำหนักที่กระทำจะคงที่ ซึ่งในบางครั้งอาจมีค่ามากกว่าการเปลี่ยนแปลงความยาวที่เกิดขึ้นแบบทันทีทันใดหลายเท่า ปรากฏการณ์นี้ถูกค้นพบในปี ค.ศ. 1907 โดย Hatt และปัจจุบันถูกเรียกว่าการคีบตัว การเปลี่ยนแปลงความยาวที่เพิ่มตามเวลาของคอนกรีตนอกจากจะเกิดจากการคีบตัวแล้วยังเกิดจากการหดตัวของคอนกรีตร่วมด้วย

การคีบตัวนอกจากจะเกิดจากหน่วยแรงจากน้ำหนักกระทำจากภายนอกแล้วยังเกิดจากหน่วยแรงที่เกิดขึ้นจากการที่คอนกรีตถูกยืดตัว ไม่ว่าจะเป็นการหดตัวเนื่องอุณหภูมิ หรือการหดตัวที่มีความชื้นมาเกี่ยวข้อง เช่น การหดตัวแบบอโตจีนส์และการหดตัวแบบแห้ง ความเครียดที่เกิดจากการคีบตัว (Creep Strain) จะมีความสัมพันธ์กับเวลา โดยอัตราการเพิ่มขึ้นของการคีบตัวจะลดลงตามเวลา การคีบตัวเกิดขึ้นในส่วนของชิมเมนต์เพสต์ และสัมพันธ์กับการเคลื่อนที่ของความชื้นในคอนกรีต การคีบจะทำให้เกิดรอยแตกขนาดเล็ก (Micro-crack) อย่างช้าๆ ในคอนกรีต และส่งผลต่อคุณสมบัติของคอนกรีตในระยะยาว หากแบ่งตามลักษณะของแรงที่มากระทำสามารถแบ่งการคีบตัวของคอนกรีตได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ คือ การคีบตัวแบบอัด และการคีบตัวแบบดึง โดยถ้าหากที่มากระทำเป็นแรงอัดก็จะเกิดการคีบตัวแบบอัด และในทางกลับกันหากมีแรงดึงมากระทำก็จะทำให้เกิดการคีบตัวแบบดึง สำหรับโครงสร้างที่รับแรงอัดการคีบตัวแบบอัดจะก่อให้เกิดผลเสียขึ้นในโครงสร้าง เช่น ในส่วนของเสาซึ่งต้องรับแรงกดเป็นเวลานานจะทำให้เกิดการคีบตัวแบบอัดและทำให้เสามีการ

ยุบตัวเพิ่มขึ้น นอกจานี้การคีบตัวยังทำให้การแ่อนตัว เพิ่มขึ้นด้วย ซึ่งอาจส่งผลต่อการใช้งานของอาคาร ในกรณีของคอนกรีตอัดแรงการคีบตัวแบบอัดจะทำให้หน่วยแรงอัดในระบบมีค่าลดลงในขณะที่หน่วยแรงดึงจะมีผลดีต่อโครงสร้าง โดยการลดหน่วยแรงดึงที่ทำให้เกิดการแตกร้าวหากพิจารณาการเกิดการคีบตัวโดยมีความชื้นมาเกี่ยวข้องสามารถแบ่งได้เป็น 2 แบบ แบบที่หนึ่งคือ การคีบตัวที่เกิดขึ้นจากหน่วยแรงที่มากระทำค้างในสภาพที่ไม่มีการสูญเสียความชื้นออกจากคอนกรีตเรียกการคีบตัวนี้ว่า Basic Creep แบบที่สอง เป็นการคีบตัวที่เกิดขึ้นนอกเหนือจาก Basic Creep โดยเกิดจากการที่คอนกรีตสูญเสียความชื้นสู่สภาพแวดล้อมเรียกการคีบแบบนี้ว่า การคีบตัวแบบแห้ง Drying Creep

2.4 การประเมินการคีบตัวของคอนกรีต

จากปรากฏการณ์ แนวคิดทฤษฎีที่ได้ศึกษาข้างต้น การคีบตัวจะเป็นปัจจัยที่สำคัญทางวิศวกรรมโยธา เพราะเกี่ยวข้องกับงานออกแบบโครงสร้าง จึงจำเป็นต้องมีการทดสอบและทดลองเนื้อคอนกรีตให้เหมาะสมกับลักษณะงาน จากการศึกษาพบว่าประเทศต่างๆ ทดลองจนนักวิชาการชั้นนำของโลก มีการพัฒนาวิธีการจำกัดค่าการทดสอบของคอนกรีตในท้องถิ่นมาใช้ในการหาค่าการคีบตัวของคอนกรีต ซึ่งวิธีการทำนายค่าการคีบตัวของคอนกรีตที่นำมาศึกษาในงานวิจัย มีดังนี้ วิธีของ ACI 209R-92 model, วิธีของ CEB MC 90-99 model, วิธีของ B3 model และวิธีของ GL2000 model

2.4.1 วิธี ACI ปี 1992

การเครียดของการคีบ(creep strain) ที่อายุ t ประมาณค่าจากสัมประสิทธิ์ของการคีบ (creep coefficient) ดังสมการ (2.1)

$$\varepsilon_{\text{creep}}(t) = \frac{1 + \phi(t, t_0)}{E_{\text{mc}t_0}} \quad (2.1)$$

เมื่อ $\varepsilon_{\text{creep}}(t)$ = ความเครียดของการคีบ เมื่อคอนกรีตมีอายุ t

$E_{\text{mc}t_0}$ = โมดูลัสยืดหยุ่นของคอนกรีตที่อายุ t_0 (MPa)

$\phi(t, t_0)$ = สัมประสิทธิ์การคีบ เมื่อคอนกรีตมีอายุ t

t = อายุของคอนกรีต (day)

t_0 = อายุของคอนกรีตเมื่อเริ่มรับน้ำหนัก (day)

กรณีที่ไม่มีผลการทดสอบโมดูลัสยืดหยุ่นของคอนกรีตที่อายุ t_0 สามารถประมาณกำลังอัดของคอนกรีตруปทรงกรวยบกมาตราฐานที่อายุ t_0 และกรณีที่ไม่มีผลการทดสอบกำลังอัดของคอนกรีต รูปทรงกรวยบกมาตราฐานที่อายุ t_0 สามารถประมาณค่าได้จากกำลังอัดของคอนกรีตруปทรงกรวยบก มาตราฐานที่อายุ 28 วัน ดังแสดงสมการ (2.2) และ (2.3) ตามลำดับ

$$E_{\text{mc}t_0} = 0.043 [w^3 f_{\text{cm}t_0}]^{1/2} \quad (2.2)$$

$$f_{cmto} = \frac{t_0}{(a + bt_0)} f_{cm28} \quad (2.3)$$

เมื่อ E_{mcto} = โมดูลัสยืดหยุ่นของคอนกรีตที่อายุ t_0 (MPa)
 t_0 = อายุของคอนกรีตเมื่อเริ่มรับน้ำหนัก (day)
 w = หน่วยน้ำหนักของคอนกรีต (kg/m^3)
 f_{cmto} = กำลังอัดของคอนกรีตรูปทรงกระบอกมาตรฐานที่อายุ t_0 (MPa)
 f_{cm28} = กำลังอัดของคอนกรีตรูปทรงกระบอกมาตรฐานที่อายุ 28 (MPa)
 a และ b = ค่าสัมประสิทธิ์ขึ้นกับวิธีการบ่มและประเภทปูนซีเมนต์ แสดงในตาราง 2.1
 สัมประสิทธิ์การคีบ เมื่อคอนกรีตมีอายุ t คำนวณได้จากการที่ (2.4) โดยค่าสัมประสิทธิ์ของการคีบสูงสุด (ultimate creep coefficient) ที่คำนวณได้จากการที่ (2.5) และปรับแก้ด้วยแฟกเตอร์ปรับแก้ค่าในสมการ (2.6) เป็นค่าที่ปรับแก้สภาพต่างๆ ที่ไม่อยู่ในสภาพมาตรฐาน

$$\phi(t, t_0) = \frac{(t - t_0)^{0.6}}{10 + (t - t_0)^{0.6}} \phi_u \quad (2.4)$$

สมการที่ (2.4) สำหรับอายุของคอนกรีตเมื่อเริ่มรับน้ำหนัก 7 วัน ในการบ่มชื้น หรือ อายุของคอนกรีตเมื่อเริ่มน้ำหนักที่ 1-3 วัน ในการบ่มไอน้ำ

$$\phi_u = 2.35\gamma_c \quad (2.5)$$

$$\gamma_c = \gamma_{c,to} \gamma_{c,RH} \gamma_{c,d} \gamma_{c,s} \gamma_\psi \gamma_{c,a} \quad (2.6)$$

เมื่อ t = อายุของคอนกรีต (day)
 t_0 = อายุของคอนกรีตเมื่อเริ่มน้ำหนัก (day)
 $\phi(t, t_0)$ = สัมประสิทธิ์การคีบ เมื่อคอนกรีตมีอายุ t
 ϕ_u = สัมประสิทธิ์การคีบสูงสุด
 γ_c = แฟกเตอร์ปรับแก้ค่าในสภาพต่างๆ
 $\gamma_{c,to}$ = แฟกเตอร์อายุของคอนกรีตเมื่อเริ่มน้ำหนักแสดงในสมการ (2.7) และ (2.8)
 $\gamma_{c,RH}$ = แฟกเตอร์ความชื้นสัมพันธ์ของสภาพแวดล้อมแสดงในสมการ (2.9)
 $\gamma_{c,d}$ = แฟกเตอร์ความหนาเฉลี่ยของชิ้นส่วนแสดงในสมการ (2.10) และ (2.11)
 $\gamma_{c,s}$ = แฟกเตอร์ค่าอุบตัวแสดงในสมการ (2.12)
 γ_ψ = แฟกเตอร์เปอร์เซนต์มวลรวมละเอียดแสดงในสมการ (2.13)
 $\gamma_{c,a}$ = แฟกเตอร์เปอร์เซนต์ของปริมาณอากาศแสดงในสมการ (2.14)

ตารางที่ 2.1 ค่าคงที่ a และ b

ชนิดของการปั่น	ประเภทของบุนชีเมนต์	ค่าคงที่	
		a	b
ปั่นชี้น	I	4.0	0.85
	III	2.3	0.92
ปั่นไอน้ำ	I	1.0	0.95
	III	0.7	0.98

ตารางที่ 2.2 ค่าสภาวะมาตรฐานการคีบของสมาคมคอนกรีตอเมริกา

แฟกเตอร์	ค่าสภาวะมาตรฐาน
อายุของคอนกรีตเมื่อเริ่มรับน้ำหนัก	
- ปั่นชี้น	7 วัน
- ปั่นไอน้ำ	1 - 3 วัน
ความชื้นสัมพัทธ์ของสภาพแวดล้อม	40%
ความหนาเฉลี่ยของชั้นส่วน	150 มม.
ค่าอุบตัว	70 มม.
เบอร์เชิงต์ของมวลรวมละเอียด	50%
เบอร์เชิงต์ของปริมาณอากาศ	$\leq 6\%$
อัตราส่วนของหน่วยแรงต่อกำลังคอนกรีต	≤ 0.50
ประเภทของบุนชีเมนต์	I และ III

ตารางที่ 2.3 ค่าสัมประสิทธิ์การทดสอบและการคีบของความหนาเฉลี่ย

ความหนาเฉลี่ย		สัมประสิทธิ์การคีบ: $\gamma_{c,d}$		สัมประสิทธิ์การทดสอบ: $\gamma_{sh,d}$	
นิ้ว	มม.	≤ 1 ปี	ค่าสูงสุด	≤ 1 ปี	ค่าสูงสุด
2	51	1.30	1.30	1.35	1.35
3	76	1.17	1.17	1.25	1.25
4	104	1.11	1.11	1.17	1.17
5	127	1.04	1.04	1.08	1.08
6	152	1.00	1.00	1.00	1.00

แฟกเตอร์ปรับแก้ค่าใช้ในสภาวะของชิ้นส่วนไม่ตรงกับสภาวะมาตรฐานที่มีค่าปรับแก้เทากับหนึ่ง ดังแสดงในตารางที่ 2.2 แฟกเตอร์ปรับแก้สามารถคำนวณได้ดังนี้

1. อายุของคอนกรีตเมื่อเริ่มน้ำหนัก

สำหรับคอนกรีตที่ทำการบ่มชั้นและ อายุของคอนกรีตเมื่อเริ่มน้ำหนักมากกว่า 7 วันขึ้นไป ต้องปรับแก้ค่าตามสมการ (2.7) ส่วนคอนกรีตที่ทำการบ่มไม่อน้า และอายุของคอนกรีตเมื่อเริ่มน้ำหนักที่ 1-3 วัน ต้องปรับแก้ค่าตามสมการ (2.8)

สำหรับคอนกรีตที่ทำการบ่มชั้นและ อายุของคอนกรีตเมื่อเริ่มน้ำหนักมากกว่า 7 วันขึ้นไป:

$$\gamma_{c,to} = 1.25(t_o)^{-0.118} \quad (2.7)$$

สำหรับคอนกรีตที่ทำการบ่มไม่อน้า และอายุของคอนกรีตเมื่อเริ่มน้ำหนักที่ 1-3 วันขึ้นไป:

$$\gamma_{c,to} = 1.13(t_o)^{-0.094} \quad (2.8)$$

2. ความชื้นสัมพันธ์ของสภาพแวดล้อม

สำหรับความชื้นสัมพันธ์ของสภาพแวดล้อมที่มีค่ามากกว่า 40 % ปรับแก้จากสมการ (2.9) ส่วนของค่าความชื้นสัมพันธ์ของสภาพแวดล้อมที่มีค่าต่ำกว่า 40 % แฟกเตอร์การคีบมีค่ามากกว่า 1 แต่สภาพความเป็นจริงไม่มีการใช้งาน

$h \geq 40\%:$

$$\gamma_{c,RH} = 1.27 - 0.0067h \quad (2.9)$$

เมื่อ h = ความชื้นสัมพันธ์ของสภาพแวดล้อม (%)

3. ความหนาเฉลี่ยของชิ้นส่วน

ความหนาเฉลี่ยของชิ้นส่วนที่มีค่าน้อยกว่า 150 มม. ปรับค่าในตารางที่กำหนดให้ตารางที่ 2.3 ส่วนความหนาเฉลี่ยของชิ้นส่วนที่มีค่ามากกว่า 150 มม. แต่น้อยกว่า 380 มม. ปรับแก้จากสมการ (2.10) สำหรับระยะเวลาหลังจากเริ่มน้ำหนักไม่เกิน 1 ปี และปรับแก้จากสมการ (2.11) สำหรับระยะเวลาหลังจากเริ่มน้ำหนักมากกว่า 1 ปี

สำหรับ 150 มม. $< d < 380$ มม.

$t - t_0 \leq 1$ ปี

$$\gamma_{c,d} = 1.14 - 0.00092d \quad (2.10)$$

$t - t_0 > 1$ ปี

$$\gamma_{c,d} = 1.10 - 0.00067d \quad (2.11)$$

$$\text{เมื่อ } d = 4 \frac{V}{S}$$

V = ปริมาตรคอนกรีต (mm.^3)

S = พื้นที่ผิวที่แห้งตัว (mm.^2)

4 . ค่าอุบตัว

$$\gamma_{c,s} = 0.82 + 0.00264 S \quad (2.12)$$

เมื่อ S = ค่าความอุบตัวของคอนกรีตสด (mm.)

5 . เปอร์เซนต์มวลรวมละเอียดต่้อมวลรวมทั้งหมด

$$\gamma_{\psi} = 0.88 + 0.0024 \psi \quad (2.13)$$

เมื่อ ψ = มวลรวมละเอียดต่้อมวลรวมทั้งหมด (%)

6 . เปอร์เซนต์ของปริมาณอากาศ

$$\gamma_{c,a} = 0.46 + 0.09 \alpha \quad (2.14)$$

เมื่อ α = ปริมาณอากาศ (%)

2.4.2 วิธีของ Bazant B3 model

Bazant เป็นนักวิชาการของประเทศสหรัฐอเมริกาได้แนะนำวิธีการประมาณค่าการคีบและการทดสอบตัววิธีการแนะนำอีกมาแล้ว 3 วิธี ตั้งแต่ปี 1978, 1991 และ 1995 ข้อกำหนดต่าง ๆ ของวิธี Bazant มีดังนี้

2.4.2.1 วิธีของ Bazant BP Model ปี 1978

การประมาณค่าความเครียดของการคีบของคอนกรีต สามารถได้จากการคีบเบื้องต้นรวมกับการคีบแห้ง ดังแสดงในสมการที่ (2.15)

$$\epsilon_{creep} = \sigma [C_o(t, t_0) + C_d(t, t_0, t_{sh}) - C_p(t, t_0, t_{sh})] \quad (2.15)$$

เมื่อ σ = หน่วยแรงกระทำต่อตัวอย่าง (MPa)

$C_o(t, t_0)$ = การคีบเบื้องต้น (micro/MPa) แสดงในสมการที่ (2.16)

$C_d(t, t_0, t_{sh})$ = การคีบในช่วงเวลาแห้งตัว (micro/MPa) แสดงในสมการที่ (2.19)

$C_p(t, t_0, t_{sh})$ = การคีบก่อนแห้งตัว (micro/MPa) แสดงในสมการที่ (2.20)

t = อายุของคอนกรีต (day)

t_0 = อายุของคอนกรีตเมื่อเริ่มรับน้ำหนัก (day)

t_{sh} = อายุของคอนกรีตเมื่อเริ่มแห้งตัว (day)

การคีบเบื้องต้น (basic creep)

$$C_o(t, t_0) = \left(\frac{\phi_1}{E_o} \right) (t_0^{-m} + \infty)^n \quad (2.16)$$

$$\text{แทน } \phi_1 = \frac{10^{3n}}{2(28^{-m} + \infty)}$$

$$\infty = \frac{1}{(40w/c)}$$

$$m = 0.28 + \frac{1}{(fc')^2}$$

$$n = 0.12 + \left[\frac{0.07x^6}{(5130+x^6)} \right] : x > 0$$

$$= 0.12 : x \leq 0$$

$$x = \left\{ 2.1 \left[\frac{\left(\frac{a}{c}\right)}{\left(\frac{s}{c}\right)^{1.4}} \right] + 0.1 (fc')^{1.5} \left(\frac{w}{c} \right)^{1/3} \left(\frac{a}{g} \right)^{2.2} \right\} a_1 - 4$$

- เมื่อ t = อายุของคอนกรีตที่พิจารณา (day)
 t_o = อายุของคอนกรีตเมื่อรับน้ำหนัก (day)
 $\frac{a}{c}$ = อายุส่วนน้ำหนักของมวลรวมทั้งหมดต่อปูนซีเมนต์
 $\frac{s}{c}$ = อายุส่วนน้ำหนักของมวลรวมละเอียดต่อปูนซีเมนต์
 $\frac{w}{c}$ = อายุส่วนน้ำหนักของน้ำต่อปูนซีเมนต์
 $\frac{a}{g}$ = อายุส่วนน้ำหนักของมวลรวมทั้งหมดต่อมวลรวมหยาบ
 fc' = กำลังอัดประดัดของคอนกรีตรูปทรงระบบอกมาตราฐานที่อายุ 28 วัน (MPa)
 E_o = โมดูลัสยึดหยุ่นของคอนกรีต (asymptotic elastic modulus: MPa)

สัมประสิทธิ์ของชนิดปูนซีเมนต์

Type I, II : $a_1 = 1.00$

Type III : $a_1 = 0.93$

Type IV : $a_1 = 1.05$

การประมาณค่าโมดูลัสยึดหยุ่น E_o สามารถประมาณได้จากผลการทดสอบโมดูลัสยึดหยุ่นของคอนกรีตที่อายุ 28 วัน ดังแสดงในสมการที่ (2.17) และสำหรับกรณีที่ไม่มีผลการทดสอบโมดูลัสยึดหยุ่นของคอนกรีตที่อายุ 28 วัน สามารถประมาณค่าจากกำลังอัดของคอนกรีตรูปทรงระบบอกมาตราฐานที่อายุ 28 วัน ดังแสดงสมการที่ (2.18)

$$E_o = E_{cm28} (1 + (\phi_1) (28^{-m} + \infty) (0.1)^n) \quad (2.17)$$

$$\frac{1}{E_o} = 0.09 + \left[\frac{1}{(1.7(z_1)^2)} \right] (10^{-6} / \text{MPa}) \quad (2.18)$$

- แทน $z_1 = 0.00005(\rho)^2 fc'$
 เมื่อ ρ = หน่วยน้ำหนักของคอนกรีต (kg/m^3)

f'_c = กำลังอัดประดิษฐ์ของคอนกรีตรูปทรงกระบอกมาตรฐานที่อายุ 28 วัน (MPa)
 E_{cm28} = โมดูลัสยืดหยุ่นของคอนกรีตที่อายุ 28 วัน (MPa)

การคีบในช่วงเวลาแห้งตัว (creep during drying)

$$C_d(t, t_0, t_{sh}) = \left(\frac{\phi_{d'}}{E_0} \right) \cdot \left(\frac{t_o - m}{2} \right) \cdot k_h \cdot \varepsilon_{sh\alpha} \cdot S_d(t, t_0) \quad (2.19)$$

แทน $\phi_{d'} = [1 + \frac{(t_0 - t_{sh})}{10\tau_{sh}}]^{-1/2}$

$$S_d(t, t_0) = [1 + \frac{10\tau_{sh}}{(t - t_0)}]^{-Cd.n}$$

$$K_h' = |h_o^{1.5} - h^{1.5}|$$

$$C_d = 2.8 - 7.5n$$

$$r = \{5600 [f'_c(\frac{s}{a})]^{0.3} (\frac{g}{s})^{1.3} [(\frac{w}{c}) / \varepsilon_{s\infty}]^{1.5}\} - 0.85$$

$$r > 0, \phi_{d'} = 0.008 + 0.027 u, u = \frac{1}{[1 + 0.7(r^{-1.4})]}$$

$$r \leq 0, \phi_{d'} = 0.008$$

การคีบก่อนแห้งตัว (creep predrying)

$$C_p(t, t_0, t_{sh}) = c_p \cdot k_h'' \cdot s_p(t, t_{sh}) \cdot c_o(t, t_0) \quad (2.20)$$

แทน $s_p(t, t_{sh}) = [1 + \frac{100\tau_{sh}}{(t - t_{sh})}]^{-n}$

$$k_h'' = h_o^2 - h^2$$

$$C_p = 0.83$$

เมื่อ	t = อายุของคอนกรีต (day)
	t_o = อายุของคอนกรีตเมื่อเริ่มรับน้ำหนัก (day)
	t_{sh} = อายุของคอนกรีตเมื่อเริ่มแห้งตัว (day)
	h = ความชื้นสัมพัทธ์ของสภาพแวดล้อม
	h_o = ความชื้นสัมพัทธ์ของชั้นตัวอย่างเริ่มต้น (0.98 ถึง 1.00)
	$\frac{s}{a}$ = อัตราส่วนน้ำหนักของมวลรวมละเอียดต่อมวลรวมทั้งหมด
	$\frac{w}{c}$ = อัตราส่วนน้ำหนักของน้ำต่อปูนซีเมนต์
	$\frac{g}{s}$ = อัตราส่วนน้ำหนักของมวลรวมหยาบต่อมวลรวมละเอียด
	f'_c = กำลังอัดประดิษฐ์ของคอนกรีตรูปทรงกระบอกมาตรฐานที่อายุ 28 วัน (MPa)

n, m = จากการคำนวณหาการคีบเบื้องต้น

2.4.2.2 วิธีของ Bazant BP-KX Model ปี 1991

การประมาณค่าความเครียดของการคีบของคอนกรีต สามารถได้จากการคำนวณตามที่ได้ระบุไว้ในสมการที่ (2.21)

$$\varepsilon_{\text{creep}} = \sigma F(\sigma) [C_o(t, t_0) + C_d(t, t_0, t_{sh}) - C_p(t, t_0, t_{sh})] \quad (2.21)$$

เมื่อ σ = หน่วยแรงกระทำต่อตัวอย่าง (MPa)

$F(\sigma)$ = สัมประสิทธิ์ของหน่วยแรง แสดงในสมการ (2.22)

$C_o(t, t_0)$ = การคีบเบื้องต้น แสดงในสมการที่ (2.23)

$C_d(t, t_0, t_{sh})$ = การคีบในช่วงเวลาแห่งตัว แสดงในสมการที่ (2.24)

$C_p(t, t_0, t_{sh})$ = การคีบก่อนแห่งตัวแสดงในสมการที่ (2.25)

สัมประสิทธิ์ของหน่วยแรง

$$F(\sigma) = \frac{1+3s^5}{1-\Omega} \quad (2.22)$$

$$s = \sigma/f_c'$$

$$\Omega = s^{10}$$

การคีบเบื้องต้น

$$C_o(t, t_0) = q_2 Q(t, t_0) + q_3 \ln[1+(t-t_0)^n] + q_4 \ln(t/t_0) \quad (2.23)$$

$$\text{แทน } Q(t, t_0) = Q_f(t_0)[1+(Q_f(t_0))/Z(t, t_0)]^{r(t_0)-1/r(t_0)}$$

$$Q_f(t_0) = [0.086(t_0)^{2/9} + 1.21(t_0)^{4/9}]^{-1}$$

$$Z(t, t_0) = (t_0)^{-1/2} \cdot \ln[1+(t-t_0)^{0.1}]$$

$$r(t_0) = 1.7(t_0)^{0.12} + 8$$

$$q_2 = [0.011(\frac{w}{c})^{0.8} c^{1.5} (1 - \frac{a}{\rho_c})^{-0.9} (0.001 f_c')^{-0.5} (\frac{s}{g})^{0.02}] - 0.39$$

$$q_3 = \alpha \cdot q_2$$

$$c \geq 416 \text{ kg/m}^3, \alpha = 0.0003 c + 0.0125$$

$$240 \leq c \leq 416 \text{ kg/m}^3, \alpha = 0.001 c + 0.0125$$

$$c \leq 240 \text{ kg/m}^3, \alpha = 0.01$$

$$q_4 = 0.072(\frac{w}{c})^{2.3} \cdot c^{0.2} (1 - \frac{a}{\rho_c})^{-0.39} \cdot (0.001 f_c')^{0.46} \cdot (\frac{s}{g})^{-0.73}$$

เมื่อ t = อายุของคอนกรีตที่พิจารณา (day)

- t_o = อายุของคอนกรีตเมื่อเริ่มน้ำหนัก (day)
 c = ปริมาณของปูนซีเมนต์ (kg/m^3)
 $\frac{w}{c}$ = อัตราส่วนน้ำหนักของน้ำต่อปูนซีเมนต์
 $\frac{a}{\rho_c}$ = อัตราส่วนน้ำหนักของมวลรวมทั้งหมดต่อหน่วยน้ำหนักของคอนกรีต
 $\frac{s}{g}$ = อัตราส่วนน้ำหนักของมวลรวมละเอียดต่อมวลรวมหยาบ
 f'_c = กำลังอัดประลัยของคอนกรีตรูปทรงกระบอกมาตรฐานที่อายุ 28 วัน (MPa)

การคีบในช่วงเวลาแห้งตัว และ การคีบก่อนแห้งตัว

$$C_d(t, t_0, t_{sh}) = q_5 \cdot k_h' \cdot \varepsilon_{sh} \left\{ S \left[\frac{(t - t_{sh})}{\tau_m} \right] - S \left[\frac{(t - t_{sh})}{5\tau_m} \right] \right\}^{1/2} \quad (2.24)$$

$$C_p(t, t_0, t_{sh}) = 0.7 \cdot k_h'' \cdot \left[\frac{1}{G(7 + t_{sh})} - 0.9^{1/2} \right] \times \left\{ S \left[\frac{(t_0 - t_{sh})}{0.5\tau_m} \right] - S \left[\frac{(t_0 - t_{sh})}{5\tau_m} \right] \right\} \cdot C_o(t, t_0) \quad (2.25)$$

แทน $q_5 = \frac{40}{(f'_c)^{1/2}}$

$$\tau_m = 2 \left[1 + \frac{3.5}{(t_{sh})^{1/2}} \right] \left[1 + \frac{5}{(t_0 + t_{sh})^{1/2}} \right]^{-1} \tau_{sh}$$

$$S_d(t) = \tanh \left[\frac{(t - t_{sh})}{\tau_{sh}} \right]^{1/2}$$

$$k_h' = h_o^3 - h^3$$

$$k_h'' = h_o^2 - h^2$$

- เมื่อ t = อายุของคอนกรีตที่พิจารณา
 t_o = อายุของคอนกรีตเมื่อเริ่มน้ำหนัก
 t_{sh} = อายุของคอนกรีตเมื่อเริ่มแห้งตัว
 τ_{sh} = สัมประสิทธิ์ขนาดของชั้นส่วน
 h = ความชื้นสัมพัทธ์ของสภาพแวดล้อม
 h_o = ความชื้นสัมพัทธ์ของชั้นตัวอย่างเริ่มต้น (0.98 ถึง 1.00)

2.4.2.3 วิธี Bazant B3 Model ปี 1995

การประมาณค่าความเครียดของ การคีบของคอนกรีต สามารถได้จากการคีบเบื้องต้นรวมกับการคีบแห้ง ดังแสดงในสมการที่ (2.26)

$$\varepsilon_{creep} = q_1 + C_o(t, t_0) + C_d(t, t_0, t_c) \quad (2.26)$$

เมื่อ $q_1 = 0.6/E_{cm28}$

$C_o(t, t_o)$ = การคีบเบื้องต้น แสดงในสมการที่ (2.27)

$C_d(t, t_o, t_c)$ = การคีบแห้ง แสดงในสมการที่ (2.28)

E_{cm28} = โมดูลัสยึดหยุ่นของคอนกรีตที่อายุ 28 วัน (MPa)

$$E_{cm28} = 4734\sqrt{f_{cm28}}$$

การคีบเบื้องต้น

$$C_o(t, t_o) = q_2 Q(t, t_o) + q_3 \ln[1 + (t - t_o)^n] + q_4 \ln(t / t_o) \quad (2.27)$$

แทน $Q(t, t_o) = Q_f(t_o) [1 + (\frac{Q_f(t_o)}{Z(t_o)})^{r(t_o)}]^{-1/r(t_o)}$

$$Q_f(t_o) = [0.086(t_o)^{2/9} + 1.21(t_o)^{4/9} - 1]$$

$$Z(t, t_o) = (t_o)^m \ln[1 + (t - t_o)^n]$$

$$r(t_o) = 1.7(t_o)^{0.12} + 8$$

$$m = 0.5$$

$$n = 0.1$$

$$q_2 = 185.4 \times 10^{-6} c^{0.5} f_{cm28}^{-0.9}$$

$$q_3 = 0.29(w/c)^4 q_2$$

$$q_4 = 0.14(a/c)^{-0.7}$$

เมื่อ t = อายุของคอนกรีตที่พิจารณา (day)

t_o = อายุของคอนกรีตเมื่อเริ่มรับน้ำหนัก (day)

c = ปริมาณของปูนซีเมนต์ (kg/m^3)

w/c = อัตราส่วนน้ำหนักของน้ำต่อปูนซีเมนต์

a/c = อัตราส่วนน้ำหนักของมวลรวมทั้งหมดต่อปูนซีเมนต์

f_{cm28} = กำลังอัดของคอนกรีตรูปทรงกระบอกมาตรฐานที่อายุ 28 (MPa)

การคีบแห้ง แสดงในสมการที่ (2.28)

$$C_d(t, t_o, t_c) = q_5 [\exp\{-8H(t)\} - \exp\{8H(t_o)\}]^{1/2} \quad (2.28)$$

แทน $q_5 = 0.757 f_{cm28}^{-1} |\epsilon_{sh\infty}| \times 10^6 l^{-0.6}$

$$H(t) = 1 - (1-h)S(t - t_c)$$

$$S(t - t_c) = \tanh[(t - t_c)/\tau_{sh}]^{1/2}$$

เมื่อ t = อายุของคอนกรีตที่พิจารณา (day)

t_c = อายุของคอนกรีตเมื่อเริ่มแห้งตัว (day)

τ_{sh} = สัมประสิทธิ์ขนาดของชั้นส่วน

h = ความชื้นของสภาพแวดล้อม

2.4.3 วิธี CEB MC90-99

ปี 1970, ปี 1978 และปี 1990 สมาคมคอนกรีตยูโรปแนะนำวิธีการประมาณค่าการคีบ และการทดสอบของคอนกรีต ข้อกำหนดต่าง ๆ ของสมาคมคอนกรีตยูโรปมีดังนี้

2.4.3.1 วิธี CEB-FIP 70

ความเครียดของการคีบที่อายุ t ประมาณค่าจากสัมประสิทธิ์ของการคีบ ดังสมการที่ (2.29)

$$\varepsilon_{\text{creep}}(t) = \frac{\sigma}{E_{cm28}} \phi(t) \quad (2.29)$$

เมื่อ $\varepsilon_{\text{creep}}(t)$ = ความเครียดของการคีบ เมื่อคอนกรีตมีอายุ t

E_{cm28} = โมดูลัสยึดหยุ่นของคอนกรีตที่อายุ 28 วัน (MPa)

$\phi(t)$ = สัมประสิทธิ์ของการคีบ เมื่อคอนกรีตมีอายุ t

t = อายุของคอนกรีต (day)

กรณีที่ไม่มีผลการทดสอบค่าโมดูลัสยึดหยุ่นของคอนกรีตที่อายุ 28 วัน สามารถประมาณค่าจากกำลังอัดของคอนกรีตรูปทรงกระบอกมาตรฐานที่อายุ 28 วัน ดังแสดงสมการที่ (2.30)

$$E_{cm28} = 6.6 \sqrt{f_{cm28}} \quad (2.30)$$

เมื่อ E_{cm28} = โมดูลัสยึดหยุ่นของคอนกรีตที่อายุ 28 วัน (MPa)

f_{cm28} = กำลังอัดของคอนกรีตรูปทรงกระบอกมาตรฐานที่อายุ 28 วัน (MPa)

สัมประสิทธิ์ของการคีบ เมื่อคอนกรีตมีอายุ t คำนวณได้จากสมการที่ (2.31) โดยค่าสัมประสิทธิ์ของการคีบเป็นผลคูณของค่าปรับแก้ตามสภาพต่าง ๆ ดังนี้

$$\phi(t) = k_1 \cdot k_2 \cdot k_3 \cdot k_4 \cdot k_5 \quad (2.31)$$

เมื่อ k_1 = สัมประสิทธิ์ความชื้นสัมพัทธ์ของสภาพแวดล้อม ดังภาพที่ 2.1

k_2 = สัมประสิทธิ์อายุคอนกรีตเริ่มรับน้ำหนัก ดังภาพที่ 2.2

k_3 = สัมประสิทธิ์ส่วนประกอบคอนกรีต ดังภาพที่ 2.3

k_4 = สัมประสิทธิ์ความหนาของชั้นส่วน ดังภาพที่ 2.4

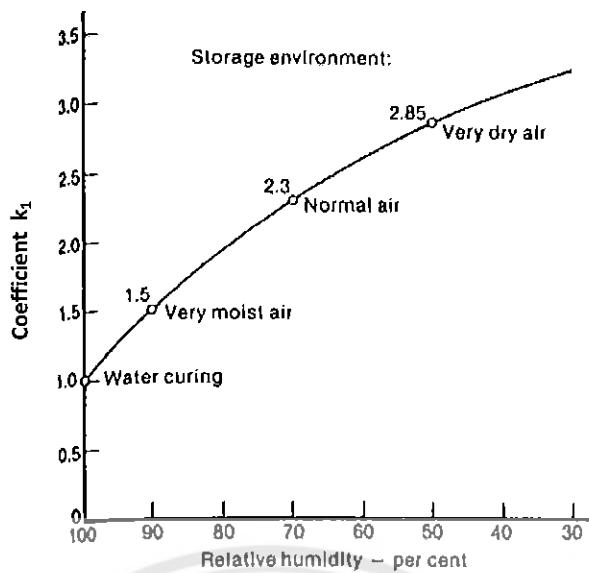
k_5 = สัมประสิทธิ์การพัฒนาการคีบกับเวลา ดังภาพที่ 2.5

ใช้ค่าความหนาของชั้นส่วน (theoretical thickness) : h_0

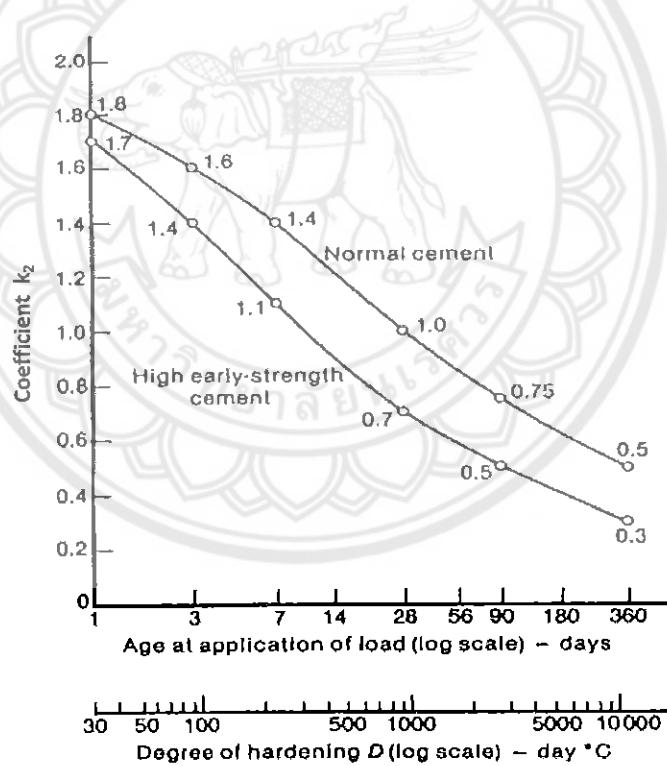
$$h_0 = 2 \frac{Ac}{u}$$

Ac = พื้นที่หน้าตัดของชั้นส่วน (mm.^2)

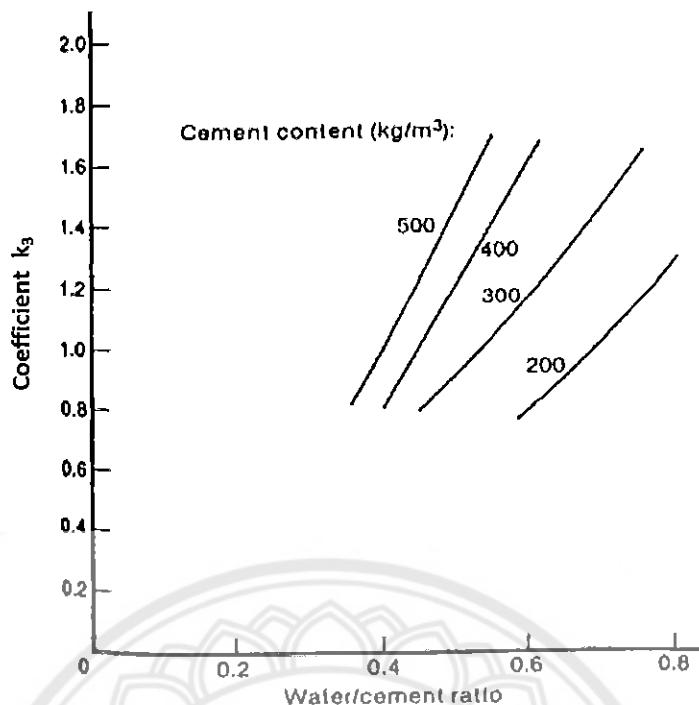
u = เส้นรอบรูปของพื้นที่หน้าตัดที่จะแห้งตัว (mm.)

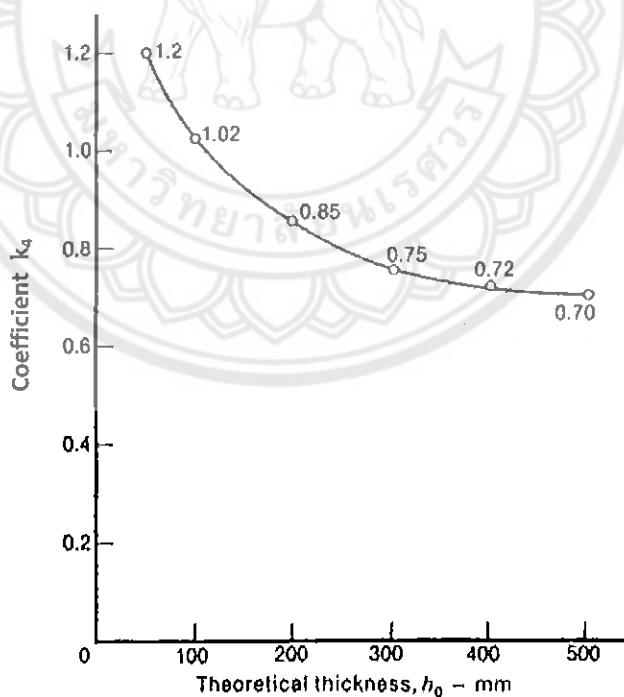
ภาพที่ 2.1 สัมประสิทธิ์ความชื้นสัมพัทธ์ของสภาพแวดล้อมของการคีบ: CEB-FIP 70
(Neville et al., 1983)

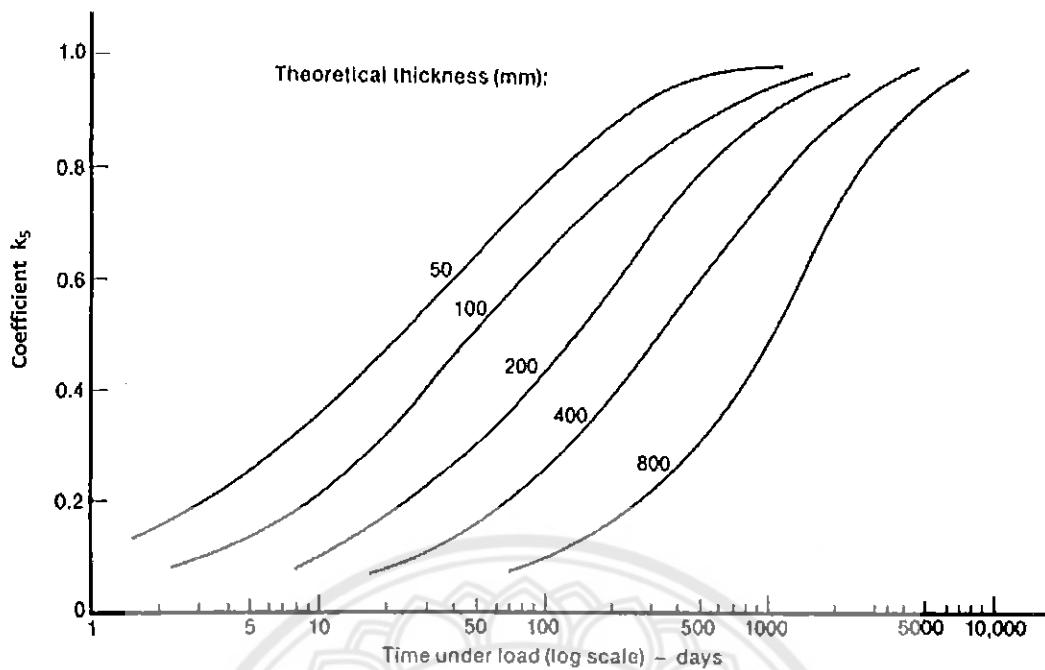
ภาพที่ 2.2 สัมประสิทธิ์อายุคอนกรีตเริ่มรับน้ำหนักของการคีบ: CEB-FIP 70 (Neville et al., 1983)

ภาพที่ 2.3 สัมประสิทธิ์ส่วนประกอบคอนกรีตของการคีบและการหดตัว: CEB-FIP 70
(Neville et al., 1983)

ภาพที่ 2.4 สัมประสิทธิ์ความหนาชั้นส่วนของการคีบ: CEB-FIP 70 (Neville et al., 1983)

ภาพที่ 2.5 สัมประสิทธิ์การพัฒนาการคีบและการทดสอบตัวกับเวลา: CEB-FIP 70
(Neville et al., 1983)

2.4.3.2 วิธี CEB-FIP 78

ความเครียดของการคีบที่อายุ t ประมาณค่าจากสัมประสิทธิ์ของการคีบ ดังสมการที่ (2.30) ในสมาคมคอนกรีตยุโรป ปี 1970 สำหรับกรณีที่ไม่มีผลการทดสอบค่าโมดูลัสยึดหยุ่นของคอนกรีตที่อายุ 28 วัน สามารถประมาณค่าจากกำลังของคอนกรีตรูปทรงกระบอกมาตรฐานที่อายุ 28 วัน ดังแสดงในสมการที่ (2.32) และสัมประสิทธิ์ของการคีบ เมื่อคอนกรีตมีอายุ t คำนวณได้จาก สมการที่ (2.33)

$$E_{cm28} = 9.5 \sqrt[3]{f_{cm28}} \quad (2.32)$$

$$\phi(t) = \beta_a(t_0) + \phi_d \cdot \beta_d(t-t_0) + \phi_f [\beta_f(t) - \beta_f(t_0)] \quad (2.33)$$

เมื่อ E_{cm28} = โมดูลัสยึดหยุ่นของคอนกรีตที่อายุ 28 วัน (MPa)

f_{cm28} = กำลังอัดของคอนกรีตรูปทรงกระบอกมาตรฐาน ที่อายุ 28 วัน (MPa)

t = อายุของคอนกรีต (day)

t_0 = อายุของคอนกรีตเมื่อเริ่มรับน้ำหนัก (day)

$$\beta_a(t_0) = 0.8 \left[1 - \frac{f_c(t_0)}{f_{c_\infty}} \right]$$

$\frac{f_c(t_0)}{f_{c_\infty}}$ = อัตราส่วนความแข็งของคอนกรีต ดังภาพที่ 2.6

ϕ_d = อัตราส่วนของขีดจำกัดความเครียดยึดหยุ่นตามเวลา ต่อความเครียดยึดหยุ่นเริ่มแรกที่อายุ 28 วัน มีค่าเท่ากับ 0.4

$\beta_d(t-t_0)$ = การพัฒนาการของความเครียดยึดหยุ่นที่ตามมาภายหลังกับเวลา ดังภาพที่ 2.7

$$\phi_f = \phi_{f1} \cdot \phi_{f2}$$

ϕ_{f1} = สัมประสิทธิ์ความชื้นสัมพัทธ์ของสภาพแวดล้อม แสดงในตารางที่ 2.4

ϕ_{f2} = สัมประสิทธิ์ของความหนาของชิ้นส่วน แสดงในภาพที่ 2.8

$\beta_f(t)\beta_f(t_0)$ = พารามิเตอร์การให้ผลลัพธิก ดังภาพที่ 2.9

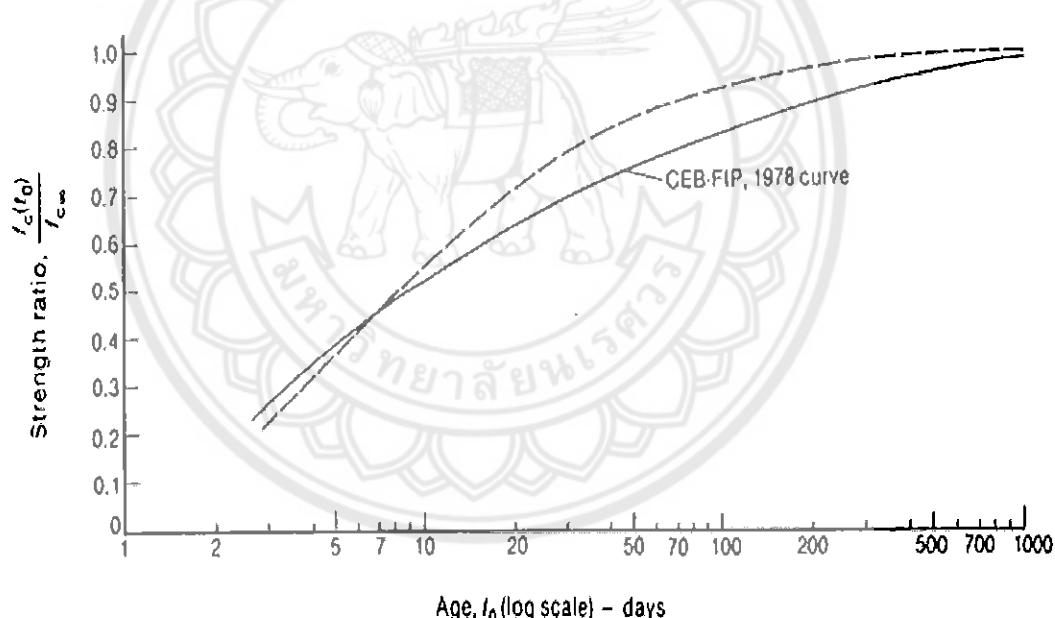
ความหนาของชิ้นส่วน (notional thickness) : h_o

$$h_o = \lambda \left[2 \frac{Ac}{u} \right]$$

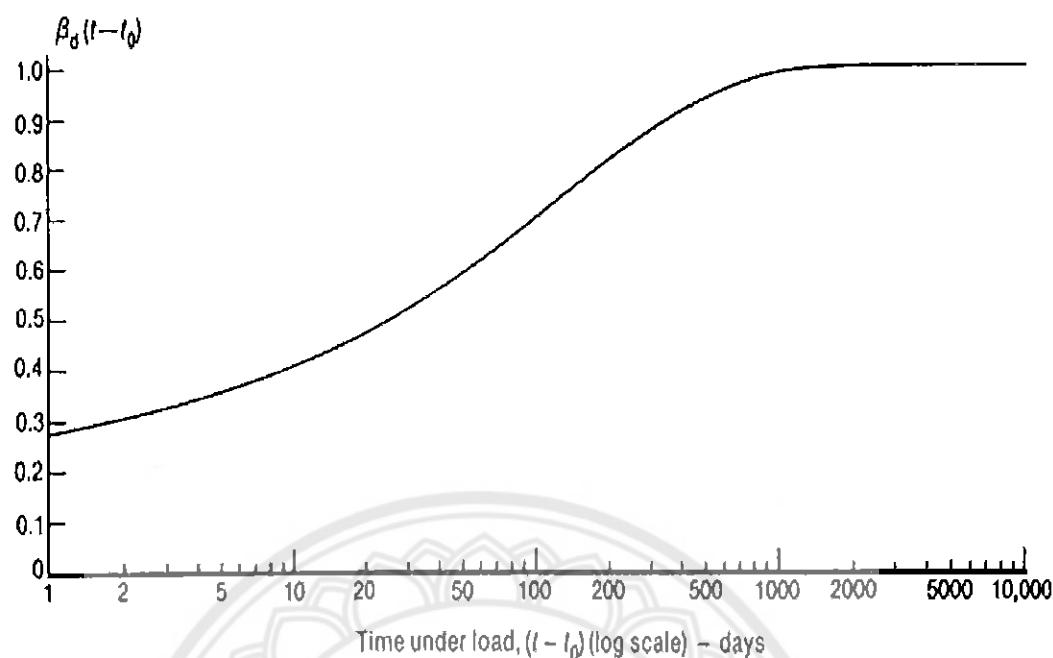
Ac = พื้นที่หน้าตัดของชิ้นส่วน (mm.^2)

u = เส้นรอบรูปของพื้นที่หน้าตัดที่แห้งตัว (mm.)

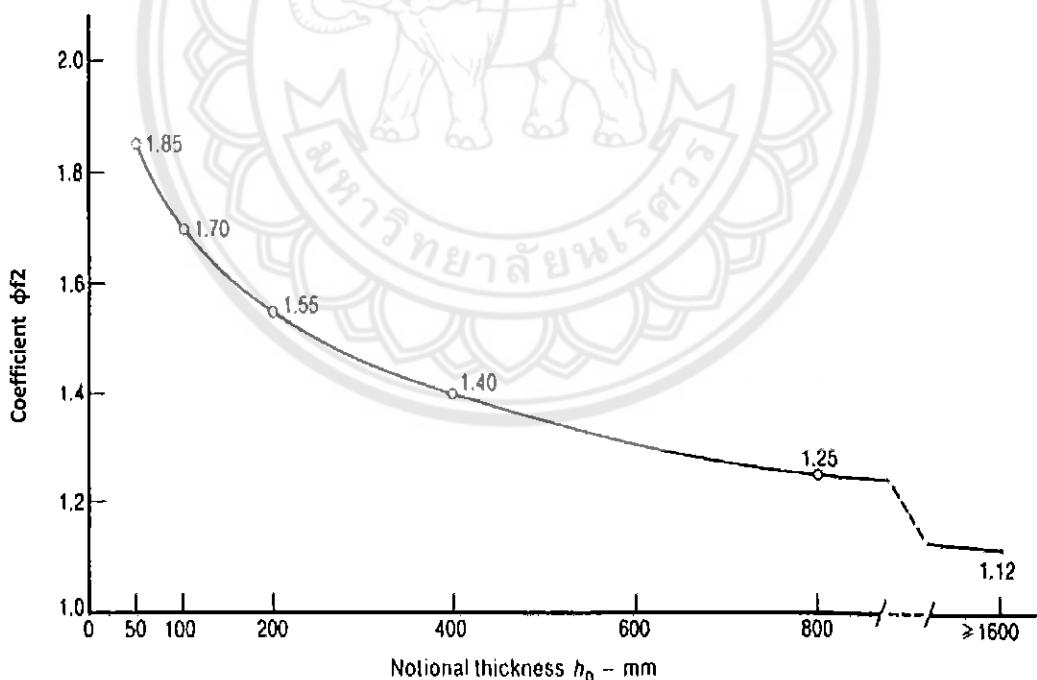
λ = สัมประสิทธิ์ที่ขึ้นกับความชื้นสัมพัทธ์โดยรอบ แสดงในตารางที่ 2.4

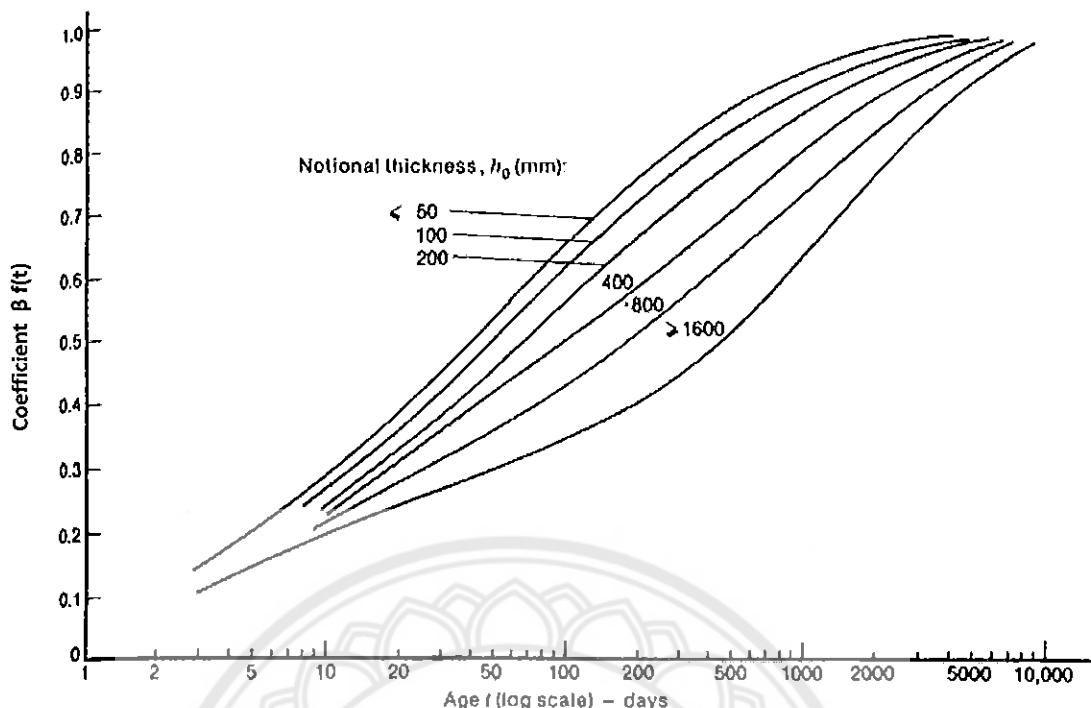
ภาพที่ 2.6 อัตราส่วนความแข็งแรงของคอนกรีต: CEB-FIP 70 (Neville et al., 1983)

ภาพที่ 2.7 สัมประสิทธิ์การพัฒนาความเครียดยึดหยุ่นที่ตามมาภายหลังกับเวลา: CEB-FIP 78
(Neville et al., 1983)

ภาพที่ 2.8 สัมประสิทธิ์ความหนาโน้ตั่วนอลของกำรศีบ: CEB-FIP 78 (Neville et al., 1983)

ภาพที่ 2.9 พารามิเตอร์การไฟลพลาสติกของการคีบ: CEB-FIP 78 (Neville et al., 1983)

ตารางที่ 2.4 ค่าสัมประสิทธิ์ความซึ้งสัมพัทธ์ของการหดตัวและการคีบ: CEB-FIP 78

สภาพแวดล้อม	ความซึ้งสัมพัทธ์	สัมประสิทธิ์		สัมประสิทธิ์ ความหนา λ
		การคีบ ϕ_{fi}	การหดตัว $\varepsilon_{shl}(10^{-6})$	
ชื้มน้ำ	100	0.8	+100	30
ชื้น	90	1.0	-130	5
ปกติ	70	2.0	-320	1.5
แห้งมาก	40	3.0	-520	1

(Neville et al., 1983)

หมายเหตุ เครื่องหมายลบหมายถึงการหดตัว และเครื่องหมายบวกหมายถึงการพองตัว

2.4.3.3 วิธี CEB MC90-99

การประมาณค่าความเครียดของการคีบของคอนกรีตหาได้จากสมการ (2.34)

$$\begin{aligned} \varepsilon_{\text{creep}} &= \frac{1}{E_{cm28}} [\eta(t_0) + \phi_{28}(t, t_0)] \\ &= \frac{1}{E_{cm28}} + \frac{\phi_{28}(t, t_0)}{E_{cm28}} \end{aligned} \quad (2.34)$$

$$\eta(t_0) = E_{cm28}/E_{cm28}$$

เมื่อ E_{cm28} = โมดูลัสยึดหยุ่นของคอนกรีตที่อายุ 28 วัน (MPa)
 E_{cm0} = โมดูลัสยึดหยุ่นของคอนกรีตที่เวลา r บันทึก (MPa)
 $\phi_{28}(t, t_0)$ = สัมประสิทธิ์การคีบของคอนกรีตที่อายุ 28 วันแสดงในสมการที่ (2.36)

สำหรับกรณีไม่มีผลทดสอบโมดูลัสยึดหยุ่นของคอนกรีตที่อายุ 28 วัน สามารถประมาณได้จากค่ากำลังอัดของคอนกรีตรูปทรงระบบอกมาตราฐานที่อายุ 28 วัน ดังแสดงในสมการ (2.35)

$$E_{cm28} = 21500 \sqrt[3]{\frac{f_{cm28}}{f_{cm0}}} \quad (2.35)$$

$$f_{cm28} = f_c + 8.0$$

$$E_{cm28} = E_{cm0} \exp \left[\frac{s}{2} \left(1 - \sqrt{\frac{28}{t/t_1}} \right) \right]$$

เมื่อ f_{cm28} = กำลังอัดของคอนกรีตรูปทรงระบบอกมาตราฐานที่อายุ 28 (MPa)
 f_{cm0} = 10 MPa
 f_c = กำลังอัดของคอนกรีตรูปทรงระบบอกมาตราฐานกำหนด (MPa)
 s = สัมประสิทธิ์ของประเภทปูนซีเมนต์ตามตารางที่ 2.5
 t = อายุของคอนกรีตที่พิจารณา (day)
 t_1 = 1 วัน

ตารางที่ 2.5 ค่าสัมประสิทธิ์ของประเภทปูนซีเมนต์

f_{cm28}	ประเภทของปูนซีเมนต์ (type)	s
≤ 60 MPa	แข็งตัวอย่างรวดเร็ว-กำลังสูง (RS)	0.20
	แข็งตัวอย่างรวดเร็ว-ปกติ (N,R)	0.25
	แข็งตัวช้า (SL)	0.38
> 60 MPa	ทุกประเภท	0.20

สัมประสิทธิ์การคีบ

$$\phi_{28}(t, t_0) = \phi_0 \beta_c(t - t_0) \quad (2.36)$$

$$\text{แทน } \phi_0 = \phi_{RH}(h) \beta(f_{cm28}) \beta(t_0) \quad (2.37)$$

$$\phi_{RH}(h) = [1 + \frac{1 - \frac{h}{h_0}}{\sqrt[3]{0.1[(V/S)_0]}} \alpha_1] \alpha_2 \quad (2.38)$$

$$\beta(f_{cm28}) = \frac{5.3}{\sqrt{\frac{f_{cm28}}{f_{cm0}}}}$$

$$\beta(t_0) = \frac{1}{0.1 + (t_0/t_1)^{0.2}}$$

$$\alpha_1 = \left[\frac{3.5f_{cm0}}{f_{cm28}} \right]^{0.7}$$

$$\alpha_2 = \left[\frac{3.5f_{cm0}}{f_{cm28}} \right]^{0.2}$$

เมื่อ h = ความชื้นสัมพันธ์ของสภาพแวดล้อมในรูปแบบทศนิยม

$$h_0 = 1$$

V/S = อัตราส่วนปริมาณพื้นผิว (mm.)

$$(V/S)_0 = 50 \text{ mm.}$$

สัมประสิทธิ์การพัฒนาการคีบกับอายุของคอนกรีตที่ปรับแก้ หาได้จากสมการ

$$t_{0,k} = t_{0,T} \left[\frac{9}{2 + \left(\frac{t_{0,T}}{t_{1,T}} \right)^{1.2}} + 1 \right]^{\alpha} \geq 0.5 \text{ day}$$

$$\beta_c(t - t_0) = \left[\frac{(t-t_0)/t_1}{\beta_H + (t-t_0)/t_1} \right]^{0.3} \quad (2.39)$$

$$\text{แทน } \beta_H = 150 [1 + (1.2 h/h_0)^{18} (V/S)/(V/S)_0 + 250 \alpha_3] \leq 1500 \alpha_3 \quad (2.40)$$

$$\alpha_3 = \left[\frac{3.5f_{cm0}}{f_{cm28}} \right]^{0.5}$$

เมื่อ $t_{0,k}$ = อายุของคอนกรีตที่ปรับแก้ (day)

$t_{0,T}$ = อายุของคอนกรีตเมื่อเริ่มรับน้ำหนัก ที่อุณหภูมิ T (day) ตามสมการ (2.41)

$t_{1,T} = 1$ วัน

α = สัมประสิทธิ์ของกำลังที่ขึ้นอยู่กับประเภทปูนซีเมนต์ตามตารางที่ 2.6

ตารางที่ 2.6 สัมประสิทธิ์ของกำลังที่ขึ้นอยู่กับประเภทปูนซีเมนต์

ประเภทของปูนซีเมนต์	α
แข็งตัวอย่างรวดเร็ว-กำลังสูง	1
แข็งตัวอย่างรวดเร็ว-ปกติ	0
แข็งตัวช้า	-1

ผลของอุณหภูมิที่ส่งผลต่อค่าต่างๆ

สำหรับช่วงอุณหภูมิ 5 ถึง 80 °C

$$E_{cm28}(T) = E_{cm28}(1.06 - 0.003T/T_0)$$

$$\phi_{28}(t, t_0, T) = \phi_0 \beta_c(t - t_0) + \Delta\phi_{T, trans}$$

$$t_{0,T} = \sum_{i=1}^n \Delta t_i \exp[13.65 - \frac{4000}{273 + \frac{T(\Delta t_i)}{T_0}}] \quad (2.41)$$

$$\beta_{H,T} = \beta_H \beta_T$$

$$\beta_T = \exp[\frac{1500}{(273+T/T_0)} - 5.12]$$

$$\phi_{RH,T} = \phi_T + [\phi_{RH}(h) - 1]\phi_T^{1.2}$$

$$\phi_T = \exp[0.015(T/T_0 - 20)]$$

$$\Delta\phi_{T, trans} = 0.0004(T/T_0 - 20)^2$$

เมื่อ $E_{cm28}(T)$ = ค่าปรับแก้โนดูลสียืดหยุ่นของคอนกรีตที่อายุ 28 วันที่อุณหภูมิ T (MPa) แทน
สมการที่ (2.35)

$\phi_{28}(t, t_0, T)$ = ค่าปรับแก้สัมประสิทธิ์การคีบของคอนกรีตที่อายุ 28 วันที่อุณหภูมิ T แทน
สมการที่ (2.36)

$\beta_{H,T}$ = ผลของอุณหภูมิต่อเวลาในการพัฒนาของการคีบแทนสมการที่ (2.40)

$\phi_{RH,T}$ = ค่าปรับแก้สัมประสิทธิ์การคีบที่ความชื้นสัมพันธ์ที่อุณหภูมิ T แทนสมการที่ (2.38)

ϕ_T = สัมประสิทธิ์การคีบที่อุณหภูมิ T

$\Delta\phi_{T, trans}$ = สัมประสิทธิ์การคีบเพิ่มเติม

$T(\Delta t_i)$ = อุณหภูมิในช่วงระยะเวลา Δt_i (°C)

T = อุณหภูมิ(°C)

T_0 = 1 °C

ผลกระทบของความเครียดที่มีค่ามาก เมื่อความเครียดมีค่าอยู่ในช่วง 40ถึง 60 % ของกำลังอัด จะต้องปรับแก้สัมประสิทธิ์การคีบในชั้นนอก
สำหรับ $0.4 < k_\sigma \leq 0.6$

$$\phi_{0,k} = \phi_0 \exp[1.5(k_\sigma - 0.4)]$$

เมื่อ $\phi_{0,k}$ = ปรับแก้สัมประสิทธิ์การคีบในชั้นนอก แทนในสมการ (2.37)
 k_σ = อัตราส่วนกำลัง

2.4.4 วิธี GL2000

การประมาณค่าความเครียดของการคีบของคอนกรีตหาได้จากสมการ (2.42)

$$\epsilon_{\text{creep}} = \frac{1}{E_{\text{cmt}0}} + \frac{\phi_{28}(t, t_0)}{E_{\text{cm}28}} \quad (2.42)$$

เมื่อ $E_{\text{cm}28}$ = โมดูลัสยึดหยุ่นของคอนกรีตที่อายุ 28 วัน (MPa)
 $E_{\text{cmt}0}$ = โมดูลัสยึดหยุ่นของคอนกรีตที่เวลา_rับน้ำหนัก (MPa)

$$\phi_{28}(t, t_0) = \text{สัมประสิทธิ์การคีบของคอนกรีตที่อายุ 28 วันแสดงในสมการที่ } (2.44)$$

ความสัมพันธ์ระหว่างค่าแรงอัดของคอนกรีตที่ระบุและค่าแรงอัดของคอนกรีตกลาง

$$\begin{aligned} f_{\text{cm}28} &= 1.1f_c + 5.0 \\ E_{\text{cmt}} &= 3500 + 4300\sqrt{f_{\text{cmt}}} \\ \text{แทน } f_{\text{cmt}} &= \beta_e^2 f_{\text{cm}28} \\ \beta_e &= \exp\left[\frac{s}{2}\left(1 - \sqrt{\frac{28}{t}}\right)\right] \end{aligned} \quad (2.43)$$

เมื่อ $f_{\text{cm}28}$ = กำลังอัดของคอนกรีตรูปทรงกรวยบอกมาตรฐานที่อายุ 28 (MPa)
 f_c = กำลังอัดของคอนกรีตรูปทรงกรวยบอกมาตรฐานกำหนด (MPa)
 E_{cmt} = โมดูลัสยึดหยุ่นของคอนกรีต
 f_{cmt} = ค่าการพัฒนากำลังด้วยเวลา
 β_e = ค่าการพัฒนากำลังให้กับประเภทปูนซีเมนต์
 s = สัมประสิทธิ์ของชนิดปูนซีเมนต์ในสมการ (2.43) ตามตารางที่ 2.7

ตารางที่ 2.7 ค่าสัมประสิทธิ์ของชนิดปูนซีเมนต์แต่ละประเภท

ประเภทของปูนซีเมนต์	s
Type I	0.335
Type II	0.40
Type III	0.13

สัมประสิทธิ์การคีบ

$$\phi_{28}(t, t_0) = \phi(t_c) [2 \left(\frac{(t-t_0)^{0.3}}{(t-t_0)^{0.3} + 14} + \frac{7^{0.5}}{t_0} \left(\frac{(t-t_0)}{(t-t_0)+7} \right)^{0.5} + 2.5(1-1.086h^2) \left(\frac{(t-t_0)}{(t-t_0)+0.12(V/S)^2} \right)^{0.5} \right)] \quad (2.44)$$

เมื่อ t = อายุของคอนกรีตที่พิจารณา (วัน)
 t_0 = อายุของคอนกรีตเมื่อเริ่มรับน้ำหนัก (วัน)
 t_c = อายุของคอนกรีตเมื่อเริ่มแห้งตัว (วัน)

ถ้า $t_0 = t_c$
 $\phi(t_c) = 1$

ถ้า $t_0 > t_c$
 $\phi(t_c) = [1 - \left(\frac{(t_0-t_c)}{(t_0-t_c)+0.12(V/S)^2} \right)^{0.5}]^{0.5}$

เมื่อ $\phi(t_c)$ = ระยะการแก้ไขสำหรับผลของการแห้งตัวก่อนที่จะรับน้ำหนักแทนในสมการ (2.44)

จากวิธีของสมาคมต่างๆ จะเห็นได้ชัดเจนว่าวิธีของแต่ละองค์กรนั้น ให้ความสำคัญกับตัวแปรต่างๆ ในการคำนวณอาจต่างกันบ้างโดยวิธีของ ACI จะนำตัวแปร ระยะสั้น เปอร์เซ็นต์ของมวลรวมและอี้ด เปอร์เซ็นต์ของอากาศในตัวอย่าง และขนาดโตสุดของวัสดุสมเข้ามาใช้ในการคำนวณ วิธีของ CEB MC90-99 จะนำตัวแปรที่เกี่ยวกับลักษณะของตัวอย่างมาใช้ในการคำนวณด้วย วิธีของ Bazant B3 Model จะนำตัวแปรที่เกี่ยวกับปริมาณของส่วนผสมมาใช้ในการคำนวณ วิธีของ GL2000 จะใช้ตัวแปรพื้นฐานในการคำนวณซึ่งสามารถสรุปตัวแปรที่สำคัญใช้ในการคำนวณแต่ละวิธี ปรากฏตามตารางที่ 2.8 ดังนี้

ตารางที่ 2.8 ตัวแปรที่สำคัญใช้ในการคำนวณแต่ละวิธี

หัวข้อที่	ปัจจัย	วิธี ACI	วิธี B3 model	วิธี CEB MC90-99	วิธี GL2000
1	ค่ากำลังอัดที่ 28 วัน	/	/	/	/
2	ค่าโมดูลัสยืดหยุ่นของคอนกรีต	/	/	x	/
3	ประเภทของคอนกรีต	/	/	/	/
4	ประเภทของการบ่มชี้น	/	/	x	x
5	ค่าความชื้นสัมพัทธ์	/	/	/	/
6	อายุของคอนกรีตที่เริ่มรับน้ำหนัก	/	/	/	/
7	ระยะเวลาในการบ่มชี้น	/	/	/	/
8	อัตราส่วนปริมาตรต่อพื้นที่ผิว	/	/	x	/
9	ปริมาณปูนซีเมนต์	/	/	x	x
10	ค่าการยุบตัว	/	x	x	x
11	เปอร์เซ็นต์มวลรวมละเอียด	/	x	x	x
12	เปอร์เซ็นต์ปริมาณอากาศ	/	x	x	x
13	หน่วยน้ำหนักของคอนกรีต	/	x	x	x
14	ขนาดทดสอบของวัสดุผสม	/	x	x	x
15	ปริมาณน้ำที่ใช้ผสม	x	/	x	x
16	อัตราส่วนน้ำต่อปูนซีเมนต์	x	/	x	x
17	อัตราส่วนมวลรวมต่อปูนซีเมนต์	x	/	x	x
18	พื้นที่หน้าตัดของตัวอย่าง	x	x	/	x
19	พารามิเตอร์ของส่วนที่สัมผัสนับอากาศ	x	x	/	x
20	รูปร่างของหน้าตัด	x	x	/	x

จากวิธีต่างๆ และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องข้างต้น เป็นการศึกษาการคีบตัวของคอนกรีตซึ่งมีค่าตัวแปรสำหรับการคำนวณคล้ายกันจะต่างกันบ้างเพียงเล็กน้อย แต่ได้รับการยอมรับในการใช้งานอย่างแพร่หลายซึ่งผู้วิจัยจะได้ทำการพิสูจน์ผลการคำนวณค่าการคีบตัวตามทฤษฎีทั้ง 4 วิธีโดยเขียนโปรแกรมคำนวณเพื่อพิสูจน์ค่าการคีบตัวเปรียบเทียบแต่ละสมาคม ดังจะได้ดำเนินการศึกษาในบทที่ 3 ต่อไป

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการ

การดำเนินงานในบทนี้ เป็นการเขียนโครงสร้างโปรแกรม เพื่อพิสูจน์และเปรียบเทียบค่าการคีบตัวของคอนกรีตตามแนวคิดทฤษฎีห้อง 4 สมาคมที่ได้ศึกษาไว้แล้วในบทที่ 2 โดยจะทำการป้อนตัวแปรที่สำคัญที่ระบุไว้ในแต่ละสมาคม ลงในโปรแกรม Microsoft Excel ซึ่งมีขั้นตอนแผนดำเนินงาน และโครงสร้างโปรแกรมดังต่อไปนี้

3.1 ศึกษาการประเมินค่าการคีบตัว

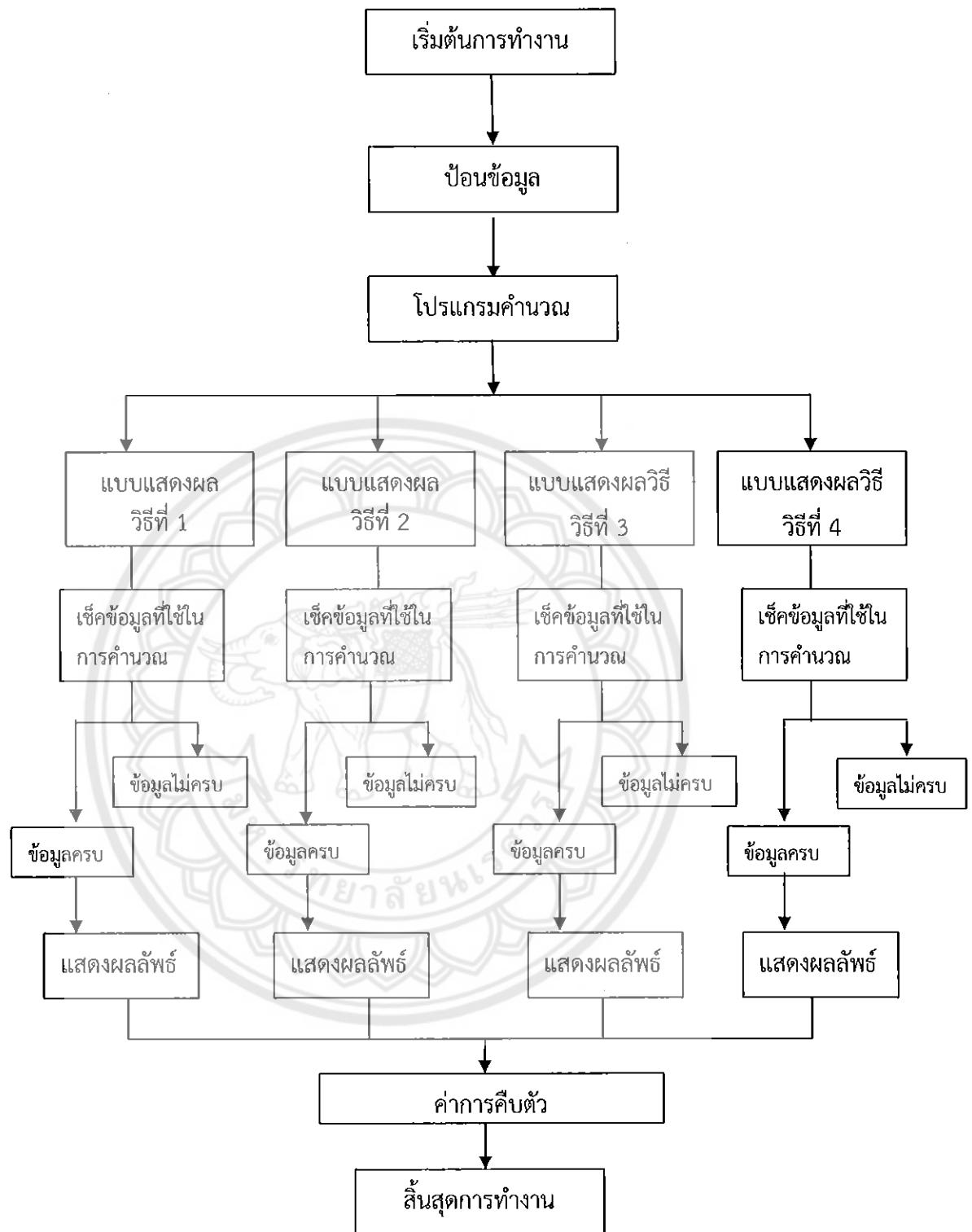
การดำเนินงานโครงงานมีขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาสมมติฐานและวิธีการในการประมาณค่าขององค์กรต่างๆ โดยที่ศึกษาไว้ของ ACI วิธีของ CEB MC90-99 Model วิธีของ B3 Model และวิธีของ GL2000 Model รวมทั้งสิ้น 4 วิธีในการประมาณค่าของวิธีต่างๆ ได้นำสมมติฐานของเส้นทางการแห่งตัวมาใช้ด้วยเพื่อการพิจารณาเลือกการประมาณค่าที่เหมาะสมกับข้อมูลการทดลอง
2. วิธีการขององค์กรบางองค์กรยังใช้ข้อมูลจากการภาพช่วยในการประมาณค่าการคีบตัว ซึ่งการนำข้อมูลไปใช้ในการเขียนโปรแกรมจะต้องเปลี่ยนให้อยู่ในรูปของสมการ ดังนั้นการดำเนินงานในขั้นตอนนี้จะต้องหาข้อมูลและความเข้าใจภาพแล้วเปลี่ยนให้เป็นสมการ
3. เนื่องจากโปรแกรมมีหลายวิธีการประมาณค่าการคีบตัว ทำให้ต้องกรอกข้อมูลหลายครั้ง ทางโปรแกรมจึงจำเป็นต้องมีการแบ่งรับข้อมูลโดยการรวมค่าที่ต้องการในการคำนวณ การประมาณค่าของแต่ละองค์กรมารวมไว้ในที่เดียวกัน เพื่อย่างต่อการกรอกข้อมูลและไม่ต้องกรอกข้อมูลหลายรอบ
4. นำผลการทดลองจริงที่มีการทำโดยผู้ทดลอง มาใช้เปรียบเทียบผลการคำนวณของแต่ละวิธี ซึ่งการที่คำนวณจากโปรแกรม เพื่อการศึกษาวิธีการประมาณค่าที่เหมาะสมกับผลการทดลองจริง

3.2 โครงสร้างโปรแกรม

การทำงานของโปรแกรมอธิบายได้ดังนี้

1. เมื่อเริ่มต้นการทำงานของโปรแกรมจะเข้ามาอยู่ในส่วนกรอกข้อมูล
2. ให้ผู้ใช้ทำการกรอกข้อมูลของคอนกรีตที่ใช้ทดลองและผลการทดลองจริงที่ทำการทดลอง
3. เมื่ogrอกเสร็จโปรแกรมจะทำการคำนวณ การประมาณค่าการคีบตัวของวิธีต่างๆจะสามารถตรวจสอบค่าหรือการคำนวณของแต่ละวิธีได้ด้วยการกดที่ชื่อขององค์กรที่เราสนใจ
4. หากต้องการดูการเปรียบเทียบข้อมูลของทุกวิธีกับค่าการทดลองจริงให้กดที่สรุปการเปรียบเทียบ ตามแผนภาพที่ 3.1 ดังนี้

ภาพที่ 3.1 แผนผังการทำงานของโปรแกรม

3.3 ลักษณะโปรแกรมการคำนวณ

ลักษณะของตัวโปรแกรมเป็นไฟล์ Microsoft Excel โดยในตัวไฟล์นั้นจะเขียนสูตรทุกภาระ ประมาณค่าการคีบตัวของคอนกรีตขององค์กรต่างๆ เพื่อช่วยให้การคำนวณและประมาณค่าได้เร็วขึ้น ซึ่งในการใช้โปรแกรมประมาณค่านั้นต้องกรอกข้อมูลตามที่สูตรต้องการ ด้วยเหตุนี้ตัวโปรแกรมจะต้องมีการเชื่อมโยงข้อมูลและนำໄไปใช้คำนวณ จึงต้องศึกษาการใช้สูตรและฟังก์ชันต่างๆ ของตัวโปรแกรม Microsoft Excel เพื่อนำมาใช้ในเขียนสูตรการประมาณค่าการคีบตัว ประเภทหลักๆ ที่นำมาใช้

1. ฟังก์ชันพื้นฐาน บวก ลบ คูณ หาร ยกกำลัง

- คลิกเซลล์ที่เราต้องการจะสร้างสูตร
- พิมพ์เครื่องหมายเท่ากับ (=) แล้วตามด้วยค่าคงที่ที่เป็นตัวเลข (สามารถคลิกเลือกเซลล์ที่มีค่าคงตัวแทนการพิมพ์ได้) และตัวดำเนินการการคำนวณ เช่น เครื่องหมายบวก (+) เครื่องหมายลบ (-) เครื่องหมายคูณ (*) เครื่องหมายหาร (/) และเครื่องหมายแผลต (^) สามารถใส่ค่าคงที่และตัวดำเนินการได้สูงสุด 8192 อักษร
- กด Enter เพื่อแสดงผล
- ตัวอย่างการใช้ฟังก์ชันดังภาพที่ 3.2

ค่าปัจจุบัน		แบบอธิบาย		การคำนวณ	
TANH				=(4734*((H5)^(1/2)))	
C	D	E	F	G	H
4		Elastic compliance, J(t,t.)			
5		Strength 28 day		f _{c_m28} =	57 MPa
6				E _{c_m28} = 4734 × √f _{c_m28}	
7				E _{c_m28} = =(4734*((H5)^(1/2)))	MPa
8		Elastic modulus 28 day			
9					

ภาพที่ 3.2 การใส่ค่าฟังก์ชัน

ตัวอย่าง

จากสูตร หาค่าโมดูลัสยืดหยุ่นที่ 28 วัน :

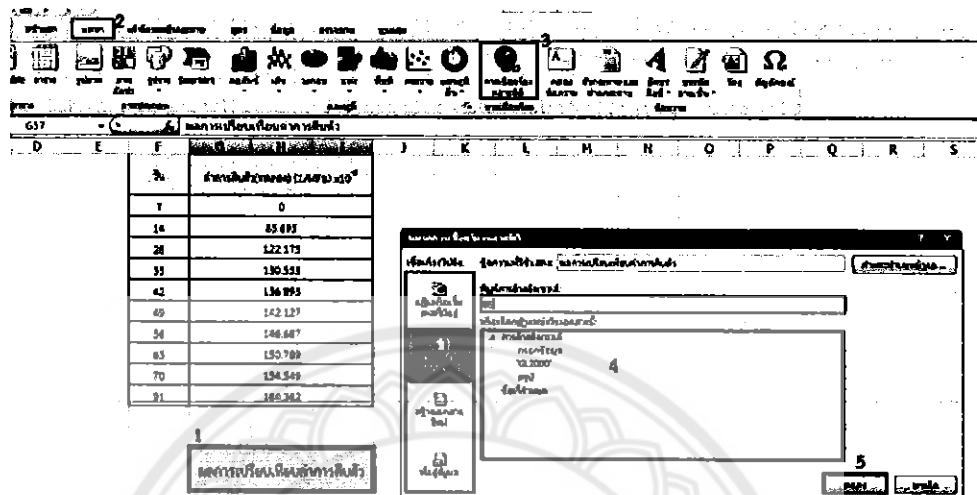
$$E_{cm28} = 4734 \times \sqrt{f_{cm28}} = (4734*((H5)^(1/2)))$$

หมายความว่า ให้นำค่าที่เซลล์ H5 มากำลังด้วยเศษ 1 ส่วน 2 จากนั้นนำไปคูณด้วย 4,734

2. ฟังก์ชันเชื่อมโยงข้อมูล

- คลิกเซลล์ที่เราต้องการเชื่อมโยง
- เลือกเมนูแทรก แล้วเลือกการเชื่อมโยงหลายมิติ

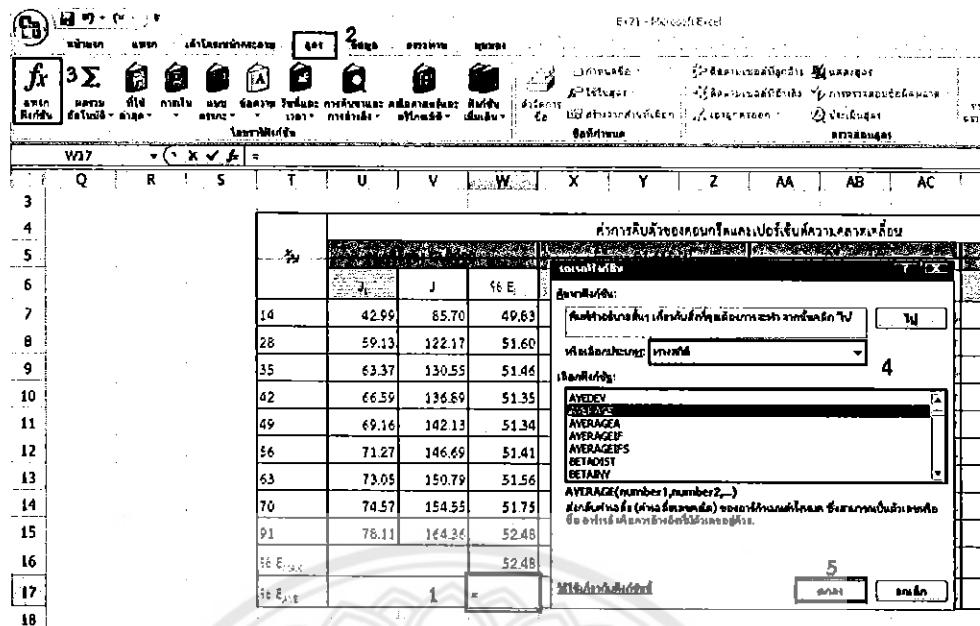
- เลือกปลายทางที่เราต้องการจะเชื่อมโยง
- กดตกลง
- ตัวอย่างการใช้ฟังก์ชันดังภาพที่ 3.3

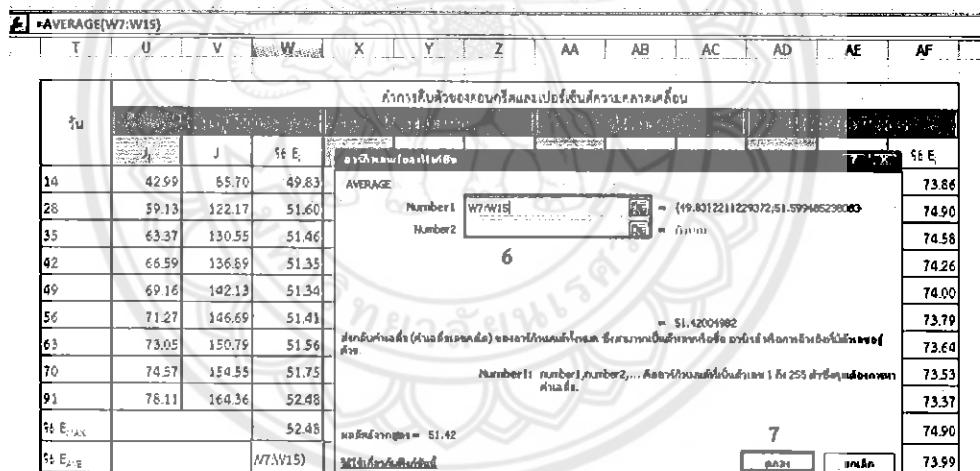
ภาพที่ 3.3 การใช้ฟังก์ชันเชื่อมโยง

3. ฟังก์ชันสถิติ

- คลิกเซลล์ที่เราต้องการจะใส่ฟังก์ชัน
- เลือกเมนูสูตร
- เลือกแทรกรฟังก์ชัน
- เลือกฟังก์ชันที่เราต้องการ ซึ่งจะมีหลายหมวด
- กดตกลงเพื่อเรียกใช้ฟังก์ชัน
- ใส่ข้อมูลตามที่ฟังก์ชันต้องการ
- กด Enter เพื่อแสดงผล
- ตัวอย่างการใช้ฟังก์ชันดังภาพที่ 3.4 – 3.5

ภาพที่ 3.4 การเรียกใช้ฟังก์ชันทางสถิติ

ภาพที่ 3.5 การใส่ข้อมูลให้ฟังก์ชัน

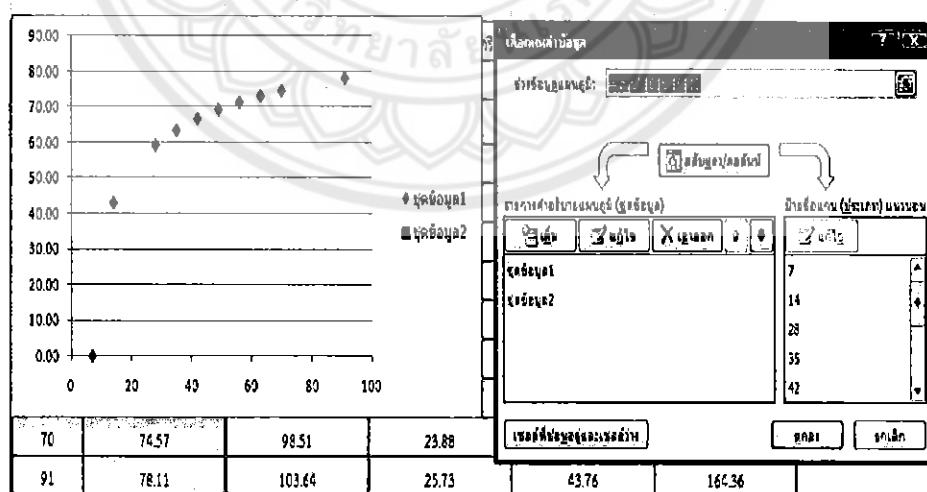
4. ฟังก์ชันกราฟ

- เลือก colum ที่ต้องการจะสร้างกราฟ
- เลือกเมนูแทรก
- เลือกชนิดของกราฟที่เราต้องการจะแทรก
- คลิกขวาที่กราฟ เลือกข้อมูล
- ใช้ตั้งค่าข้อมูลของกราฟ
- ตัวอย่างการใช้ฟังก์ชันดังภาพที่ 3.6 – 3.7

ค่าใช้สอย 1_1_0 - Microsoft Excel

		GL2000		
1		0.00	0.00	10.64
2		62.99	61.26	16.77
3		59.13	76.11	
4		61.47	81.45	18.59
5		63.25	86.02	20.03
6		63.11	89.94	21.22
7		64.11	93.29	22.24
8		64.00	96.12	23.11
9		64.00	98.51	23.68
10		64.00	103.64	25.73
11				
12				
13				
14				
15				
16				

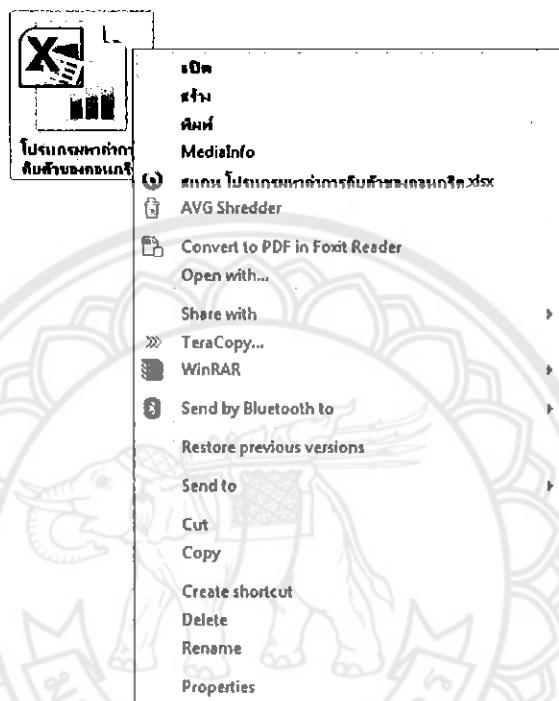
ภาพที่ 3.6 การแทรกกราฟ

ภาพที่ 3.7 หน้าต่างข้อมูลของกราฟ

โปรแกรมช่วยในการคำนวณและประมาณค่าการคีบตัวของคอนกรีตเป็นโปรแกรม Microsoft Excel ที่เขียนสูตรหรือฟังก์ชันของการคำนวณการคีบตัวของทุกภูมิที่ต้องไปใช้งานง่ายและไม่ต้องติดตั้งโปรแกรมอื่นเพิ่มเติม เนื่องจากตัวโปรแกรมจะมีติดตั้งอยู่แล้วในเครื่องคอมพิวเตอร์ส่วนมาก ขั้นตอนการใช้โปรแกรมมี 6 ขั้นตอน ดังนี้

- 1) เปิดโปรแกรมที่ได้ทำการเขียนไว้ previously ชื่อจะ Save เป็น File Microsoft Excel ดังภาพที่ 3.8

ภาพที่ 3.8 การเปิดไฟล์โปรแกรมช่วยคำนวณ

- 2) กรอกข้อมูลต่างๆ ตามที่ได้ระบุไว้ ซึ่งช่องสีเหลืองนั้นจะได้จากการทดลองหรือค่าที่ผู้ใช้งานต้องกรอกลงไป และจะมีส่วนของคำอธิบายเกี่ยวกับข้อมูลที่จะกรอกหรือเงื่อนไขในการกรอกข้อมูลดังภาพที่ 3.9

Cement type	1	水泥 (Cement)
Water/cement ratio	0.5	水灰比 (Water/Cement Ratio)
Slump	10	坍落度 (Sieve Test 100 mm)
Volume of water	10	水的体积 (Volume of Water)
Curing time	7	养护时间 (Curing Time)

ภาพที่ 3.9 การกรอกข้อมูลต่างๆ

3) กรอกผลของการทดสอบใส่ตารางด้านล่างของส่วนกรอกข้อมูลดังภาพที่ 3.10

No.	ค่าการทดสอบ (20 m³) cm ³
0	0
1	65.693
2	122.173
3	130.353
4	134.893
5	142.127
6	144.637
7	150.769
8	154.549
9	164.363

ภาพที่ 3.10 การข้อมูลการทดลองการคีบหัว

4) คลิกผลการเปรียบเทียบค่าการคีบตัว เพื่อดูผลการเปรียบเทียบค่าการคีบตัวของคอนกรีตจากทฤษฎีกับค่าจากการทดลองดังภาพที่ 3.11

The screenshot shows a Microsoft Excel spreadsheet with columns labeled D through K. Row 40 contains the header "ค่าการคีบตัวทฤษฎี" (Theoretical Tensile Strength). Row 41 contains the header "ค่าการคีบตัวทดลอง" (Experimental Tensile Strength). The data starts from row 42, with column A labeled "ลำดับ" (Order) and column B labeled "ค่าการคีบตัว(หน่วย MPa) x10^-4" (Tensile Strength Value in MPa x 10^-4). The data is as follows:

ลำดับ	ค่าการคีบตัว(หน่วย MPa) x10 ⁻⁴
7	0
14	85.695
28	122.173
35	130.553
42	136.893
49	142.127
56	146.687
63	150.789
70	154.549
91	164.362

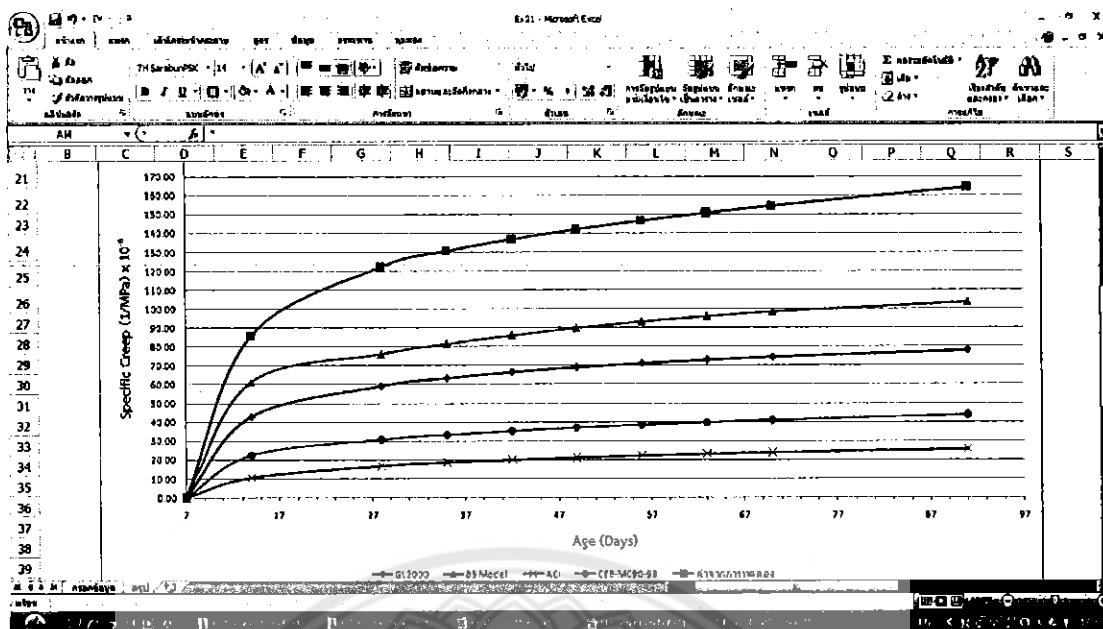
ภาพที่ 3.11 วิธีดูผลการเปรียบเทียบ

5) สามารถเลือกดูการเปรียบเทียบค่าการคีบตัวของแต่ละองค์กร ในรูปแบบของตารางและกราฟได้ดังภาพที่ 3.12 – 3.14

The screenshot shows a Microsoft Excel spreadsheet with columns labeled B through S. Row 4 contains the header "ค่าการคีบตัวทฤษฎี". Row 5 contains the header "GL2000". Row 6 contains the header "BS Model". Row 7 contains the header "ACI". Row 8 contains the header "CEB MC90-99". Row 9 contains the header "AS 3600". The data starts from row 10, with column A labeled "ลำดับ" (Order). The data is as follows:

ลำดับ	ค่าการคีบตัวทฤษฎี	GL2000	BS Model	ACI	CEB MC90-99	AS 3600
7	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
14	42.99	61.29	10.44	22.63	65.70	
28	59.13	76.11	16.77	38.67	122.17	
35	63.37	81.45	18.59	33.10	130.55	
42	66.59	86.02	20.03	33.23	136.89	
49	69.16	89.94	21.22	34.96	142.13	
56	71.27	93.29	22.24	36.44	146.69	
63	73.05	96.12	23.51	39.75	150.79	
70	74.37	98.31	23.81	40.51	154.35	
91	78.11	103.64	23.73	43.74	164.36	

ภาพที่ 3.12 ค่าการคีบตัวในรูปแบบตาราง

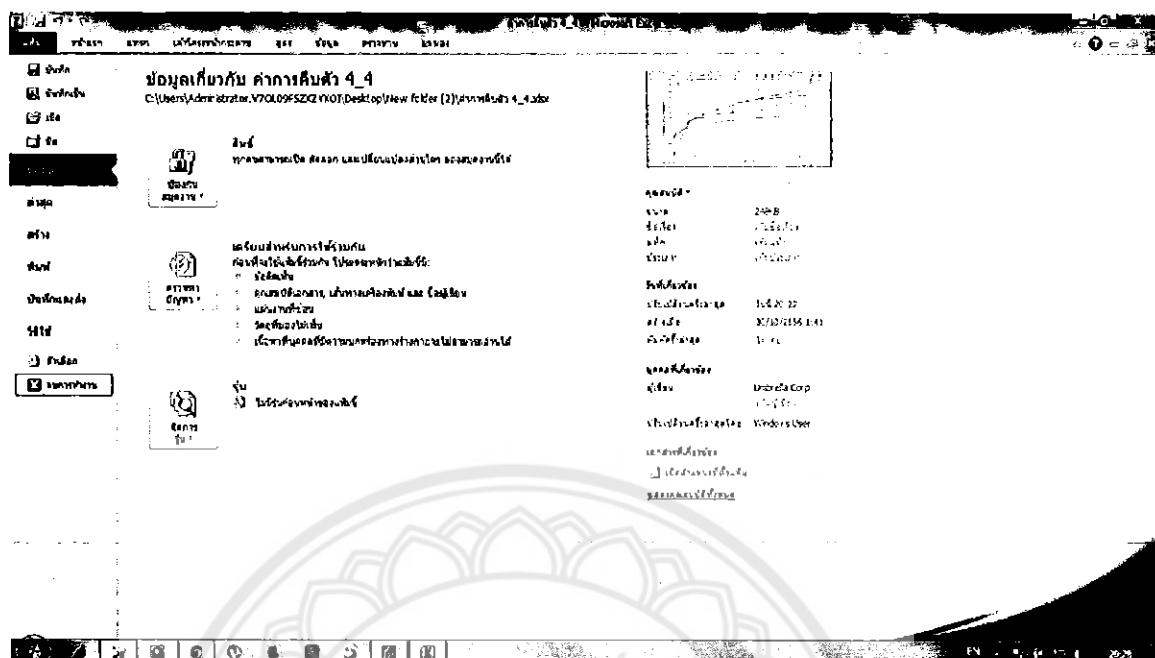

ภาพที่ 3.13 ค่าการคีบตัวในรูปแบบกราฟ

ลำดับ	ชื่อ	ค่าการคีบตัวของหินทรายที่มีผลลัพธ์ดีเยี่ยม												
		J	% E ₁	J	% E ₂	J	% E ₃	J	% E ₄	J	% E ₅	J	% E ₆	
14	G200	65.70	49.83	61.26	65.70	28.52	10.64	65.70	87.56	22.43	63.70	73.66		
28	G3500	122.17	51.62	76.11	122.17	37.70	16.77	122.17	86.21	30.67	122.17	74.93		
35	ACI	130.55	51.45	81.45	130.55	37.61	18.59	130.55	85.76	33.19	130.55	76.58		
42	CEE-MC90-98	139.66	51.35	86.02	136.89	37.14	20.03	136.89	85.37	35.23	136.89	74.26		
49		142.13	51.34	89.54	142.13	36.72	21.21	142.13	85.07	36.94	142.13	74.05		
56		146.69	51.41	93.29	146.69	36.42	22.24	146.69	84.88	35.43	146.69	73.79		
63		150.19	51.51	96.12	150.79	36.25	23.11	150.79	84.61	35.75	150.79	73.54		
70		154.55	51.75	98.51	154.55	36.29	23.88	154.55	84.55	35.91	154.55	73.53		
77		164.34	52.45	103.52	164.34	36.95	25.73	164.34	84.34	35.76	164.34	73.37		
84	E ₁ -A ₁		52.48			37.70			67.36			74.93		
91	E ₁ -T ₁		51.62			35.95			65.36			73.59		

ภาพที่ 3.14 ค่าความคลาดเคลื่อนของทฤษฎีกับค่าการทดลอง

6) จงการทำงาน และออกจากระบบโปรแกรมดังภาพที่ 3.15

ภาพที่ 3.15 การปิดโปรแกรม

จากแผนดำเนินงานและโครงสร้างโปรแกรม ซึ่งเป็นแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้ จึงเห็นได้ว่ามีขั้นตอนและรายละเอียดของแต่ละขั้นตอนครบถ้วนแล้วสำหรับการคำนวณหาค่าการคีบตัวของคอนกรีต ซึ่งได้ดำเนินการวิเคราะห์ในบทที่ 4 ต่อไป

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ในบทนี้แสดงการตรวจสอบความสามารถของโปรแกรมช่วยคำนวณ หาข้อสรุปว่าโปรแกรมช่วยคำนวณค่าการคีบตัวของคอนกรีตสามารถใช้ได้จริงหรือไม่ แสดงผลการเปรียบเทียบค่าการคีบตัวจากทฤษฎีกับค่าการคีบตัวจากการทดสอบและหาเปอร์เซ็นต์ความคลาดเคลื่อน โดยมีหลักการคำนวณทางคณิตศาสตร์สถิติดังนี้

เปอร์เซ็นต์ความคลาดเคลื่อน(%E_i)

$$\%E_i = \left| \frac{J - J_i}{J} \right| \times 100$$

เปอร์เซ็นต์ความคลาดเคลื่อนเฉลี่ย (%E_{AVE})

$$\%E_{AVE} = \frac{\sum_{i=1}^n (\%E_i)}{n}$$

เมื่อ J คือ ค่าการคีบตัวจากการทดลอง, J_i คือค่าการคีบตัวจากทฤษฎี, %E_i คือเปอร์เซ็นต์ความคลาดเคลื่อน, %E_{MAX} คือเปอร์เซ็นต์ความคลาดเคลื่อนสูงสุด

4.1. ค่าการเปรียบเทียบจากการทดลองใช้โปรแกรม

4.1.1 การทดลองการเปรียบเทียบ

ตัวอย่างในการคำนวณโดยใช้ข้อมูลต่าง ๆ ลงในโปรแกรมข้อ 4.1 ดังนี้

1. ใช้ปุ่มซีเมนต์ประเภทที่ 1
2. ใช้ประเภทการปมชื่นแบบอบไอน้ำ
3. ขนาดトイสุดของวัสดุผสม = 20 มิลลิเมตร
4. กำลังรับแรงอัดของคอนกรีตที่ 28 วัน (f_c) = 33.3×10^6 นิวตันต่อตารางเมตร
5. ความชื้นสัมพัทธ์ (h) = 0.7
6. อุณหภูมิ (T) = 20 องศาเซลเซียส
7. อัตราส่วนปริมาตรต่อพื้นที่ (V/S) = 100 มิลลิเมตร
8. ระยะเวลาของการบ่มชื่น = 7 วัน
9. อายุของคอนกรีตที่เริ่มรับน้ำหนัก = 14 วัน
10. ขนาดของแรง (k_s) = 40 เปอร์เซ็นต์
11. โมดูลัสยึดหยุ่นของคอนกรีตอายุ 28 วัน = 28178×10^6 นิวตันต่อตารางเมตร
12. ปริมาณปูนซีเมนต์ (c) = 390 กิโลกรัมต่อลูกบาศก์เมตร
13. ปริมาณน้ำ (w) = 205 กิโลกรัมต่อลูกบาศก์เมตร

14. อัตราส่วนน้ำต่อปูนซีเมนต์ (w/c)	=0.5	
15. อัตราส่วนมวลรวมต่อปูนซีเมนต์(a/c)	=4.23	
16. เปอร์เซ็นต์มวลรวมละเอียด(β)	=40	เปอร์เซ็นต์
17. ปริมาณอากาศ(α)	=2	เปอร์เซ็นต์
18. ค่าการยึดตัว (s)	=75	มิลลิเมตร
19. หน่วยน้ำหนักคอนกรีต	=2,345	กิโลกรัมต่อลูกบาศก์เมตร

นำข้อมูลข้างต้นคำนวณตามทฤษฎีตามวิธีของแต่ละองค์กร จะได้ผลปรากฏตามตารางที่ 4.1 และภาพที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 ค่าสัมประสิทธิ์ความแปรผันของความคลาดเคลื่อนของการคีบตัว

วัน	ค่าการคีบตัวของคอนกรีต											
	วิธีของ GL2000			วิธีของ B3 Model			วิธีของ ACI			วิธีของ CEB MC90-99		
	J _i	J	%E _i	J _i	J	% E _i	J _i	J	% E _i	J _i	J	% E _i
14	37.52	37.92	1.05	21.96	21.96	0.02	37.82	37.82	0.00	32.80	32.90	0.30
28	71.84	71.38	0.64	67.27	67.27	0.01	53.86	53.86	0.00	58.26	58.65	0.67
60	81.55	80.85	0.86	76.91	76.87	0.05	62.24	62.24	0.00	68.60	69.11	0.74
90	85.98	85.17	0.95	81.74	81.66	0.10	65.90	65.90	0.00	73.82	74.40	0.77
180	93.74	92.74	1.08	90.12	89.84	0.31	71.24	71.24	0.01	82.67	83.34	0.81
365	102.35	101.10	1.24	99.29	98.48	0.82	75.58	75.58	0.01	91.16	91.94	0.85
%E _{MAX}			1.24			0.82			0.01			0.85
%E _{AVE}			0.97			0.22			0.00			0.69

หมายเหตุ %E_i = เปอร์เซ็นต์ความคลาดเคลื่อน

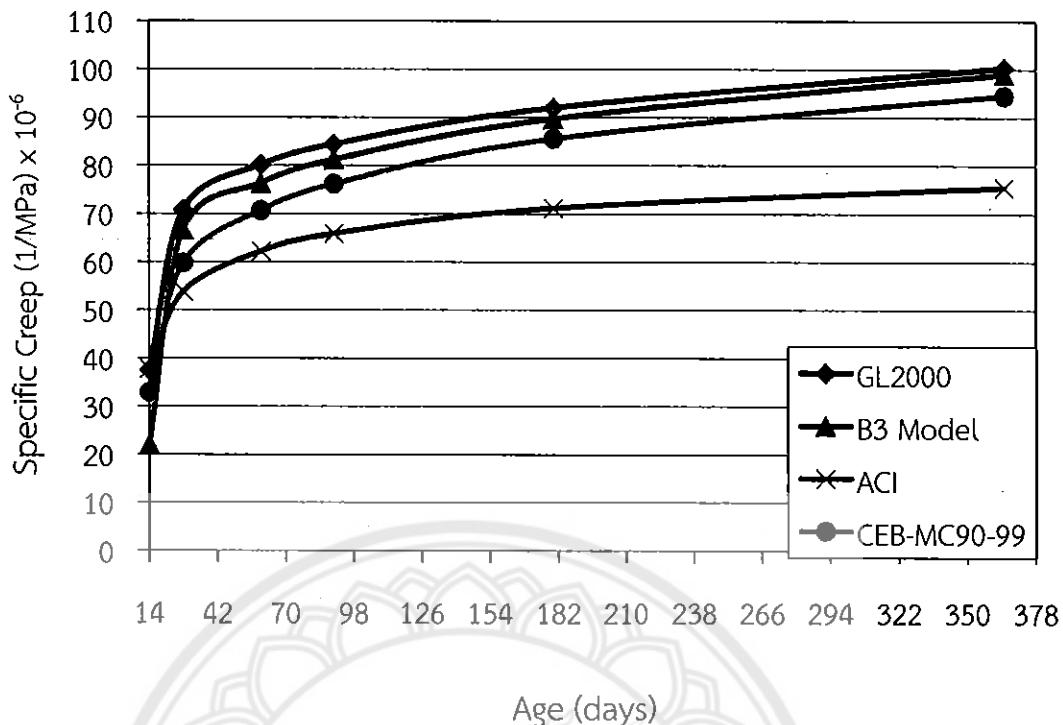
J = การคีบตัวจากการทดลอง

J_i = ค่าการคีบตัวจากทฤษฎี

%E_{AVE} = เปอร์เซ็นต์ความคลาดเคลื่อนเฉลี่ย

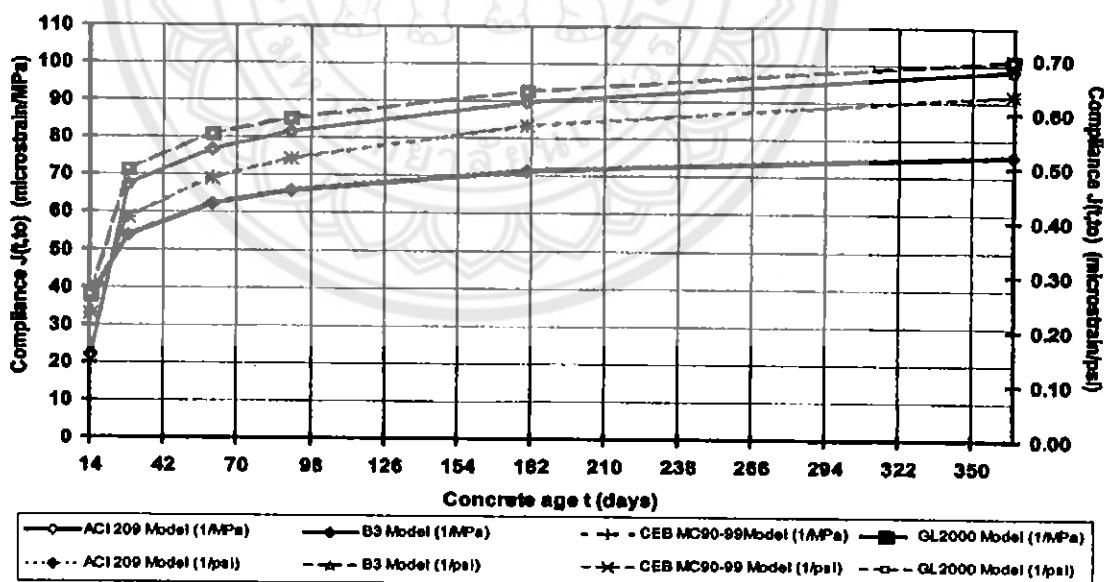
%E_i = เปอร์เซ็นต์ความคลาดเคลื่อน

%E_{MAX} = เปอร์เซ็นต์ความคลาดเคลื่อนสูงสุด

ภาพที่ 4.1 กราฟค่าการคีบตัวที่ได้จากโปรแกรมคำนวณ

นำกราฟค่าการคีบตัวที่ได้จากโปรแกรมภาพที่ 4.1 ไปเปรียบเทียบกราฟค่าการคีบตัวจากทฤษฎีในภาพที่ 4.2 ด้านล่างดังนี้

ภาพที่ 4.2 กราฟค่าการคีบตัวที่ได้จากทฤษฎี

เมื่อนำผลการคำนวณของแต่ละวิธีมาเปรียบเทียบกับผลการคำนวณจากทฤษฎีโดยใช้สัดติวิเคราะห์ที่เปอร์เซ็นต์ความคลาดเคลื่อน เพื่อเป็นตัวบ่งชี้ถึงความคลาดเคลื่อนของค่าการคีบตัวโดยใช้โปรแกรม Microsoft Excel ในการคำนวณกับการคำนวณแบบปกติและหาข้อสรุปว่าโปรแกรมการคำนวณค่าการคีบตัวของคอนกรีตเนื้อสามารถใช้งานได้จริงหรือไม่

ปรากฏผลการเปรียบเทียบมีเปอร์เซ็นต์ความคลาดเคลื่อนน้อย อาจเกิดจากความละเอียดในการคำนวณทำให้เกิดความคลาดเคลื่อน จึงอาจสรุปผลในข้างต้นว่าโปรแกรมดังกล่าวสามารถใช้งานได้ และจากการสังเกตจะพบว่ากราฟของแต่ละวิธีการคำนวณนั้นให้ค่าและลักษณะกราฟต่างกัน ซึ่งอาจเป็นผลเนื่องมาจากตัวแปลที่ใช้ในการคำนวณของแต่ละองค์กร หรือรูปแบบของวิธีการคำนวณที่แตกต่างกัน

จึงได้ทำการทดลองใช้งานจริงเพื่อยืนยันผลปรากฏว่า ครั้งซึ่งแต่ละการทดลองนั้นจะกำหนดให้มีค่าตัวแปรที่แตกต่างกันออกไปด้วยเพื่อให้มีข้อเปรียบเทียบในรูปแบบที่หลากหลาย ซึ่งการทดลองได้กำหนดให้มีตัวแปรอายุของคอนกรีตกับค่าอัตราส่วนน้ำต่อปูนซีเมนต์ที่เปลี่ยนแปลง โดยกำหนดให้อายุของคอนกรีตมีสองค่าคือ 7 วัน กับ 28 วัน และแต่ละอายุของคอนกรีตจะมีค่าอัตราส่วนน้ำต่อปูนซีเมนต์สองค่าคือ 0.35 และ 0.55 ดังแสดงตามข้อ 4.1.2 - 4.1.5

4.1.2 ผลการทดลองใช้งานครั้งที่ 1

ใช้ข้อมูลในการคำนวณต่าง ๆ ดังนี้

1. ใช้ปูนซีเมนต์ประเภทที่ 1		
2. ประเภทการบ่มชิ้นแบบปิดผนึก		
3. ขนาดトイสุดของวัสดุผสม	= 19	มิลลิเมตร
4. กำลังรับแรงอัดของคอนกรีตที่ 28 วัน (f_c)	= 57×10^6	นิวตันต่อตารางเมตร
5. ความชื้นสัมพัทธ์ (h)	= 0.5	
6. อุณหภูมิ (T)	= 28	องศาเซลเซียส
7. อัตราส่วนปริมาตรต่อพื้นที่ (V/S)	= 21.79	มิลลิเมตร
8. ระยะเวลาของการบ่มชิ้น	= 7	วัน
9. อายุของคอนกรีตที่เริ่มรับน้ำหนัก	= 7	วัน
10. ขนาดของแรง (k_s)	= 40	เปอร์เซ็นต์
11. ปริมาณปูนซีเมนต์ (c)	= 483	กิโลกรัมต่อลูกบาศก์เมตร
12. ปริมาณน้ำ (w)	= 166	กิโลกรัมต่อลูกบาศก์เมตร
13. อัตราส่วนน้ำต่อปูนซีเมนต์ (w/c)	= 0.35	
14. อัตราส่วนมวลรวมต่อปูนซีเมนต์ (a/c)	= 3.7	
15. เปอร์เซ็นต์มวลรวมละเอียด (ψ)	= 46.34	เปอร์เซ็นต์
16. ปริมาณอากาศ (α)	= 1	เปอร์เซ็นต์
17. ค่าการยึดตัว (s)	= 90	มิลลิเมตร
18. หน่วยน้ำหนักคอนกรีต	= 2,439	กิโลกรัมต่อลูกบาศก์เมตร
19. ค่าการหดตัวสูงสุด ($E_{sh\infty}$)	= -685.68×10^{-6}	
20. ค่าการหดตัวครึ่งเวลา (T_{sh})	= 50.28	

นำข้อมูลข้างต้นคำนวณตามทฤษฎีตามวิธีของแต่ละองค์กร จะได้ผลปรากฏตามตารางที่ 4.2 และภาพที่ 4.3

ตารางที่ 4.2 ค่าการคีบตัวและเปอร์เซ็นต์ความคลาดเคลื่อนของการทดลองใช้งานครั้งที่ 1

วัน	ค่าการคีบตัวของคอนกรีตและเปอร์เซ็นต์ความคลาดเคลื่อน											
	วิธีของ GL2000			วิธีของ B3 Model			วิธีของ ACI			วิธีของ CEB MC90-99		
	J _i	J	% E _i	J _i	J	% E _i	J _i	J	% E _i	J _i	J	% E _i
14	42.99	85.70	49.83	61.26	85.70	28.52	10.64	85.70	87.58	22.40	85.70	73.86
28	59.13	122.17	51.60	76.11	122.17	37.70	16.77	122.17	86.27	30.67	122.17	74.90
35	63.37	130.55	51.46	81.45	130.55	37.61	18.59	130.55	85.76	33.19	130.55	74.58
42	66.59	136.89	51.35	86.02	136.89	37.16	20.03	136.89	85.37	35.23	136.89	74.26
49	69.16	142.13	51.34	89.94	142.13	36.72	21.22	142.13	85.07	36.96	142.13	74.00
56	71.27	146.69	51.41	93.29	146.69	36.40	22.24	146.69	84.84	38.44	146.69	73.79
63	73.05	150.79	51.56	96.12	150.79	36.25	23.11	150.79	84.67	39.75	150.79	73.64
70	74.57	154.55	51.75	98.51	154.55	36.26	23.88	154.55	84.55	40.91	154.55	73.53
91	78.11	164.36	52.48	103.64	164.36	36.95	25.73	164.36	84.34	43.76	164.36	73.37
%E _{MAX}			52.48			37.70			87.58			74.90
%E _{AVE}			51.42			35.95			85.38			73.99

หมายเหตุ %E_i = เปอร์เซ็นต์ความคลาดเคลื่อน

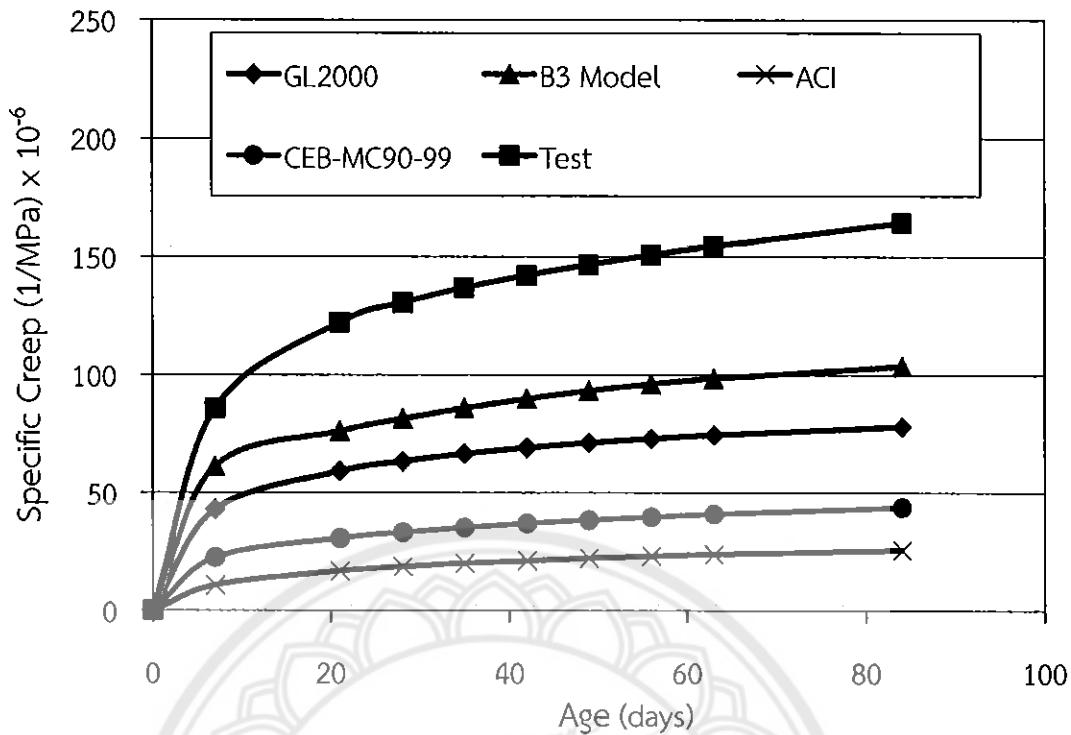
J = การคีบตัวจากการทดลอง

J_i = ค่าการคีบตัวจากทฤษฎี

%E_{AVE} = เปอร์เซ็นต์ความคลาดเคลื่อนเฉลี่ย

%E_j = เปอร์เซ็นต์ความคลาดเคลื่อน

%E_{MAX} = เปอร์เซ็นต์ความคลาดเคลื่อนสูงสุด

ภาพที่ 4.3 การคีบตัวตามทฤษฎีเปรียบเทียบค่าการคีบตัวของการทดลองครั้งที่ 1

เนื่องผลการคำนวณตามทฤษฎีของแต่ละวิธีมาเปรียบเทียบกับผลการทดลองโดยใช้สถิติวิเคราะห์ทางเบอร์เช็นต์ความคลาดเคลื่อน ผลการคำนวณเบอร์เช็นต์ความคลาดเคลื่อนของผลการคีบตัวของคอนกรีตแสดงในตารางที่ 4.2 วิธีของ ACI มีเบอร์เช็นต์ความคลาดเคลื่อนเฉลี่ยอยู่ที่ 85.60% และมีเบอร์เช็นต์ความคลาดเคลื่อนสูงสุดอยู่ที่ 87.58% วิธีของ CEB MC90-99 มีเบอร์เช็นต์ความคลาดเคลื่อนเฉลี่ยอยู่ที่ 74.08% และมีเบอร์เช็นต์ความคลาดเคลื่อนสูงสุดอยู่ที่ 74.90% วิธีของ B3 Model มีเบอร์เช็นต์ความคลาดเคลื่อนเฉลี่ยอยู่ที่ 36.13% และมีเบอร์เช็นต์ความคลาดเคลื่อนสูงสุดอยู่ที่ 37.70% วิธีของ GL2000 มีเบอร์เช็นต์ความคลาดเคลื่อนเฉลี่ยอยู่ที่ 51.53% และมีเบอร์เช็นต์ความคลาดเคลื่อนสูงสุดอยู่ที่ 52.48%

4.1.3 ผลการทดลองใช้งานครั้งที่ 2

ใช้ข้อมูลในการคำนวณต่าง ๆ ดังนี้

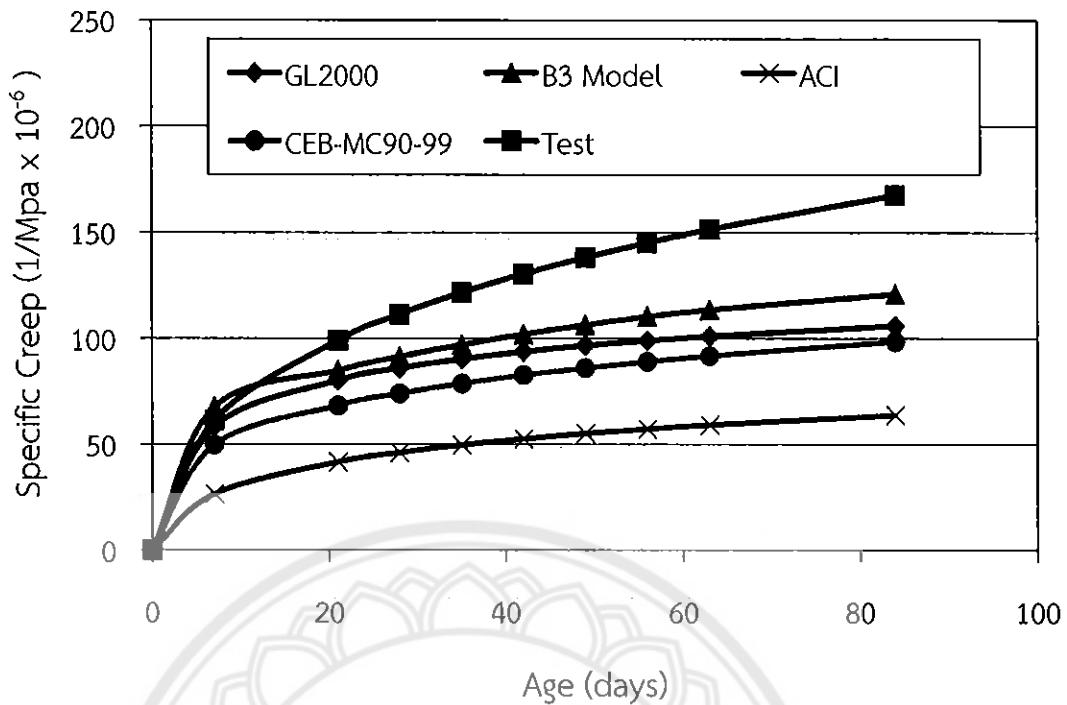
1. ใช้ปูนซีเมนต์ประเภทที่ 1		
2. ประเภทการบ่มชั้นแบบปิดผนึก		
3. ขนาดโตสุดของวัสดุผสม	= 19	มิลลิเมตร
4. กำลังรับแรงอัดของคอนกรีตที่ 28 วัน (f_c)	= 31×10^6	นิวตันต่อตารางเมตร
5. ความชื้นสัมพัทธ์ (h)	= 0.5	
6. อุณหภูมิ (T)	= 28	องศาเซลเซียส
7. อัตราส่วนปริมาตรต่อพื้นที่ (V/S)	= 21.79	มิลลิเมตร
8. ระยะเวลาของการบ่มชั้น	= 7	วัน
9. อายุของคอนกรีตที่เริ่มน้ำหนัก	= 7	วัน
10. ขนาดของแรง (k_s)	= 40	เบอร์เชินต์
11. ปริมาณปูนซีเมนต์ (c)	= 372	กิโลกรัมต่อลูกบาศก์เมตร
12. ปริมาณน้ำ (w)	= 205	กิโลกรัมต่อลูกบาศก์เมตร
13. อัตราส่วนน้ำต่อกวนซีเมนต์ (w/c)	= 0.55	
14. อัตราส่วนมวลรวมต่อกวนซีเมนต์ (a/c)	= 4.8	
15. เปอร์เซ็นต์มวลรวมละเอียด (ψ)	= 44.48	เปอร์เซ็นต์
16. ปริมาณอากาศ (α)	= 1	เปอร์เซ็นต์
17. ค่าการยูบตัว (s)	= 120	มิลลิเมตร
18. หน่วยน้ำหนักคอนกรีต	= 2,385	กิโลกรัมต่อลูกบาศก์เมตร
19. ค่าการหดตัวสูงสุด ($\epsilon_{sh\infty}$)	= -977.44×10^{-6}	
20. ค่าการหดตัวคงเวลา (T_{sh})	= 58.55	

นำข้อมูลข้างต้นคำนวณตามทฤษฎีตามวิธีของแต่ละองค์กร จะได้ผลปรากฏตามตารางที่ 4.3 และภาพที่ 4.4

ตารางที่ 4.3 ค่าการคีบตัวและเปอร์เซ็นต์ความคลาดเคลื่อนของการทดสอบใช้งานครั้งที่ 2

วัน	ค่าการคีบตัวของคอนกรีตและเปอร์เซ็นต์ความคลาดเคลื่อน											
	วิธีของ GL2000			วิธีของ B3 Model			วิธีของ ACI			วิธีของ CEB MC90-99		
	J_i	J	% E_i	J_i	J	% E_i	J_i	J	% E_i	J_i	J	% E_i
14	58.30	61.35	4.98	67.52	61.35	10.05	26.38	61.35	57.00	49.69	61.35	19.01
28	80.18	99.04	19.04	84.94	99.04	14.23	41.57	99.04	58.03	68.25	99.04	31.09
35	85.93	111.34	22.82	91.41	111.34	17.90	46.07	111.34	58.62	73.96	111.34	33.57
42	90.30	121.60	25.74	97.08	121.60	20.16	49.65	121.60	59.17	78.63	121.60	35.34
49	93.78	130.43	28.10	102.08	130.43	21.74	52.60	130.43	59.67	82.58	130.43	36.69
56	96.64	138.22	30.08	106.47	138.22	22.97	55.11	138.22	60.13	86.01	138.22	37.78
63	99.05	145.20	31.78	110.30	145.20	24.03	57.28	145.20	60.55	89.03	145.20	38.68
70	101.12	151.52	33.26	113.62	151.52	25.01	59.19	151.52	60.94	91.74	151.52	39.45
91	105.91	167.61	36.81	121.00	167.61	27.81	63.78	167.61	61.95	98.46	167.61	41.25
% E_{MAX}			36.81			27.81			61.95			41.25
% E_{AVE}			25.85			20.43			59.56			34.76

หมายเหตุ % E_i = เปอร์เซ็นต์ความคลาดเคลื่อน
 J = การคีบตัวจากการทดสอบ
 J_i = ค่าการคีบตัวจากทฤษฎี
% E_{AVE} = เปอร์เซ็นต์ความคลาดเคลื่อนเฉลี่ย
% E_i = เปอร์เซ็นต์ความคลาดเคลื่อน
% E_{MAX} = เปอร์เซ็นต์ความคลาดเคลื่อนสูงสุด

ภาพที่ 4.4 การคีบตัวตามทฤษฎีเปรียบเทียบค่าการคีบตัวของการทดลองครั้งที่ 2

เมื่อนำผลการคำนวณตามทฤษฎีของแต่ละวิธีมาเปรียบเทียบกับผลการทดลองโดยใช้สถิติวิเคราะห์ทางเบอร์เช็นต์ความคลาดเคลื่อน ผลการคำนวณเบอร์เช็นต์ความคลาดเคลื่อนของการคีบตัวของคอนกรีตแสดงในตารางที่ 4.3 วิธีของ ACI มีเบอร์เช็นต์ความคลาดเคลื่อนเฉลี่ยอยู่ที่ 59.56% และมีเบอร์เช็นต์ความคลาดเคลื่อนสูงสุดอยู่ที่ 61.95% วิธีของ CEB MC90-99 มีเบอร์เช็นต์ความคลาดเคลื่อนเฉลี่ยอยู่ที่ 34.76% และมีเบอร์เช็นต์ความคลาดเคลื่อนสูงสุดอยู่ที่ 41.25% วิธีของ B3 Model มีเบอร์เช็นต์ความคลาดเคลื่อนเฉลี่ยอยู่ที่ 20.43% และมีเบอร์เช็นต์ความคลาดเคลื่อนสูงสุดอยู่ที่ 27.81% วิธีของ GL2000 มีเบอร์เช็นต์ความคลาดเคลื่อนเฉลี่ยอยู่ที่ 25.85% และมีเบอร์เช็นต์ความคลาดเคลื่อนสูงสุดอยู่ที่ 36.81%

4.1.4 ผลการทดลองใช้งานครั้งที่ 3

ใช้ข้อมูลในการคำนวณต่าง ๆ ดังนี้

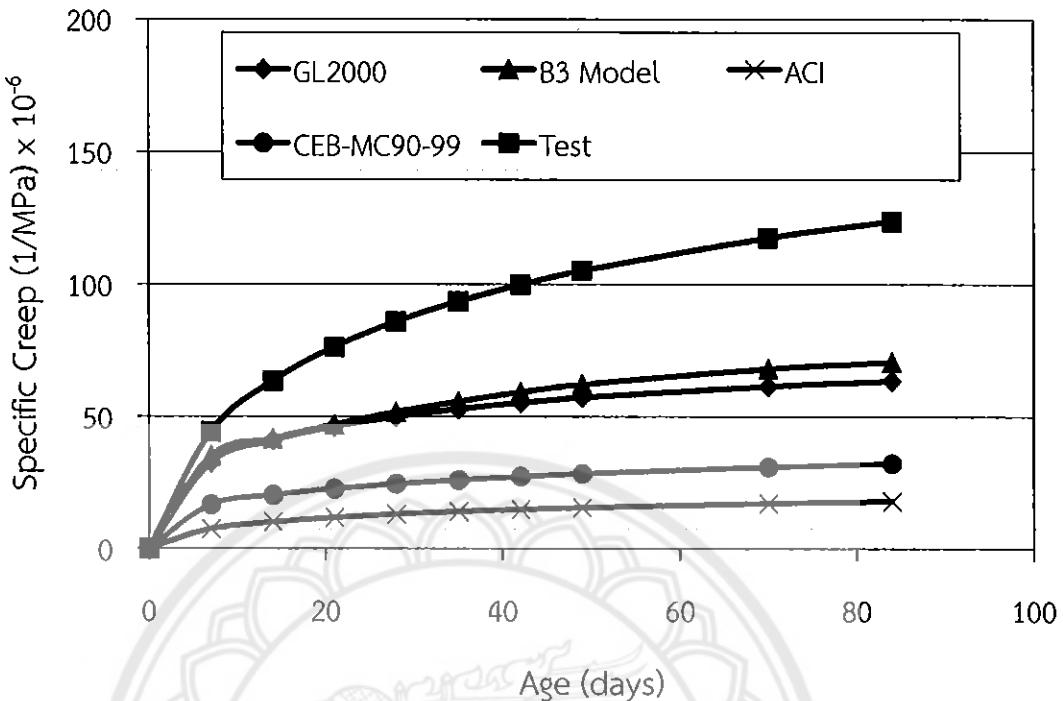
1. ใช้ปูนซีเมนต์ประเภทที่ 1		
2. ประเภทการบ่มชี้นแบบปิดผนึก		
3. ขนาดトイสุดของวัสดุผสม	= 19	มิลลิเมตร
4. กำลังรับแรงอัดของคอนกรีตที่ 28 วัน (f_c)	= 59×10^6	นิวตันต่อตารางเมตร
5. ความชื้นสัมพัทธ์ (h)	= 0.5	
6. อุณหภูมิ (T)	= 28	องศาเซลเซียส
7. อัตราส่วนปริมาตรต่อพื้นที่ (V/S)	= 21.79	มิลลิเมตร
8. ระยะเวลาของการบ่มชี้น	= 28	วัน
9. อายุของคอนกรีตที่เริ่มรับน้ำหนัก	= 28	วัน
10. ขนาดของแรง (k_s)	= 40	เปอร์เซ็นต์
11. ปริมาณปูนซีเมนต์ (c)	= 483	กิโลกรัมต่อลูกบาศก์เมตร
12. ปริมาณน้ำ (w)	= 166	กิโลกรัมต่อลูกบาศก์เมตร
13. อัตราส่วนน้ำต่อปูนซีเมนต์ (w/c)	= 0.35	
14. อัตราส่วนมวลรวมต่อปูนซีเมนต์ (a/c)	= 3.7	
15. เปอร์เซ็นต์มวลรวมละเอียด (ψ)	= 46.34	เปอร์เซ็นต์
16. ปริมาณอากาศ (α)	= 1	เปอร์เซ็นต์
17. ค่าการยุบตัว (s)	= 90	มิลลิเมตร
18. หน่วยน้ำหนักคอนกรีต	= 2,439	กิโลกรัมต่อลูกบาศก์เมตร
19. ค่าการหดตัวสูงสุด ($E_{sh\max}$)	= -676.83×10^6	
20. ค่าการหดตัวครึ่งเวลา (T_{sh})	= 44.62	

นำข้อมูลข้างต้นคำนวณตามทฤษฎีตามวิธีของแต่ละองค์กร จะได้ผลปรากฏตามตารางที่ 4.4 และภาพที่ 4.5

ตารางที่ 4.4 ค่าการคีบตัวและเปอร์เซ็นต์ความคลาดเคลื่อนของการทดลองใช้งานครั้งที่ 3

วัน	ค่าการคีบตัวของคอนกรีตและเปอร์เซ็นต์ความคลาดเคลื่อน											
	วิธีของ GL2000			วิธีของ B3 Model			วิธีของ ACI			วิธีของ CEB MC90-99		
	J _i	J	% E _i	J _i	J	% E _i	J _i	J	% E _i	J _i	J	% E _i
35	32.53	44.28	26.52	35.17	44.28	20.56	7.42	44.28	83.23	16.50	44.28	62.74
42	40.96	63.50	35.49	41.67	63.50	34.38	10.00	63.50	84.25	20.15	63.50	68.26
49	46.21	76.31	39.44	47.06	76.31	38.33	11.70	76.31	84.67	22.59	76.31	70.40
56	49.99	85.90	41.80	51.75	85.90	39.75	12.96	85.90	84.91	24.44	85.90	71.55
63	52.90	93.53	43.44	55.81	93.53	40.33	13.97	93.53	85.06	25.94	93.53	72.26
70	55.25	99.84	44.67	59.27	99.84	40.64	14.80	99.84	85.17	27.21	99.84	72.75
77	57.19	105.21	45.64	62.17	105.21	40.90	15.51	105.21	85.26	28.30	105.21	73.10
84	58.84	109.85	46.44	64.58	109.85	41.21	16.12	109.85	85.33	29.26	109.85	73.37
91	60.25	113.94	47.12	66.56	113.94	41.58	16.66	113.94	85.38	30.11	113.94	73.57
%E _{MAX}			47.12			41.58			85.38			73.57
%E _{AVE}			41.17			37.52			84.81			70.89

หมายเหตุ %E_i = เปอร์เซ็นต์ความคลาดเคลื่อน
J = การคีบตัวจากการทดลอง
J_i = ค่าการคีบตัวจากทฤษฎี
%E_{AVE} = เปอร์เซ็นต์ความคลาดเคลื่อนเฉลี่ย
%E_i = เปอร์เซ็นต์ความคลาดเคลื่อน
%E_{MAX} = เปอร์เซ็นต์ความคลาดเคลื่อนสูงสุด

ภาพที่ 4.5 การคีบตัวตามทฤษฎีเปรียบเทียบค่าการคีบตัวของการทดลองครั้งที่ 3

เมื่อนำผลการคำนวณตามทฤษฎีของแต่ละวิธีมาเปรียบเทียบกับผลการทดลองโดยใช้สถิติวิเคราะห์ทางเบอร์เช็นต์ความคลาดเคลื่อน ผลการคำนวณเบอร์เช็นต์ความคลาดเคลื่อนของผลการคีบตัวของคอนกรีตแสดงในตารางที่ 4.4 วิธีของ ACI มีเบอร์เช็นต์ความคลาดเคลื่อนเฉลี่ยอยู่ที่ 84.81% และมีเบอร์เช็นต์ความคลาดเคลื่อนสูงสุดอยู่ที่ 85.38% วิธีของ CEB MC90-99 มีเบอร์เช็นต์ความคลาดเคลื่อนเฉลี่ยอยู่ที่ 70.89% และมีเบอร์เช็นต์ความคลาดเคลื่อนสูงสุดอยู่ที่ 73.57% วิธีของ B3 Model มีเบอร์เช็นต์ความคลาดเคลื่อนเฉลี่ยอยู่ที่ 37.52% และมีเบอร์เช็นต์ความคลาดเคลื่อนสูงสุดอยู่ที่ 41.58% วิธีของ GL2000 มีเบอร์เช็นต์ความคลาดเคลื่อนเฉลี่ยอยู่ที่ 41.17% และมีเบอร์เช็นต์ความคลาดเคลื่อนสูงสุดอยู่ที่ 47.12%

4.1.5 ผลการทดลองใช้งานครั้งที่ 4

ใช้ข้อมูลในการคำนวณต่าง ๆ ดังนี้

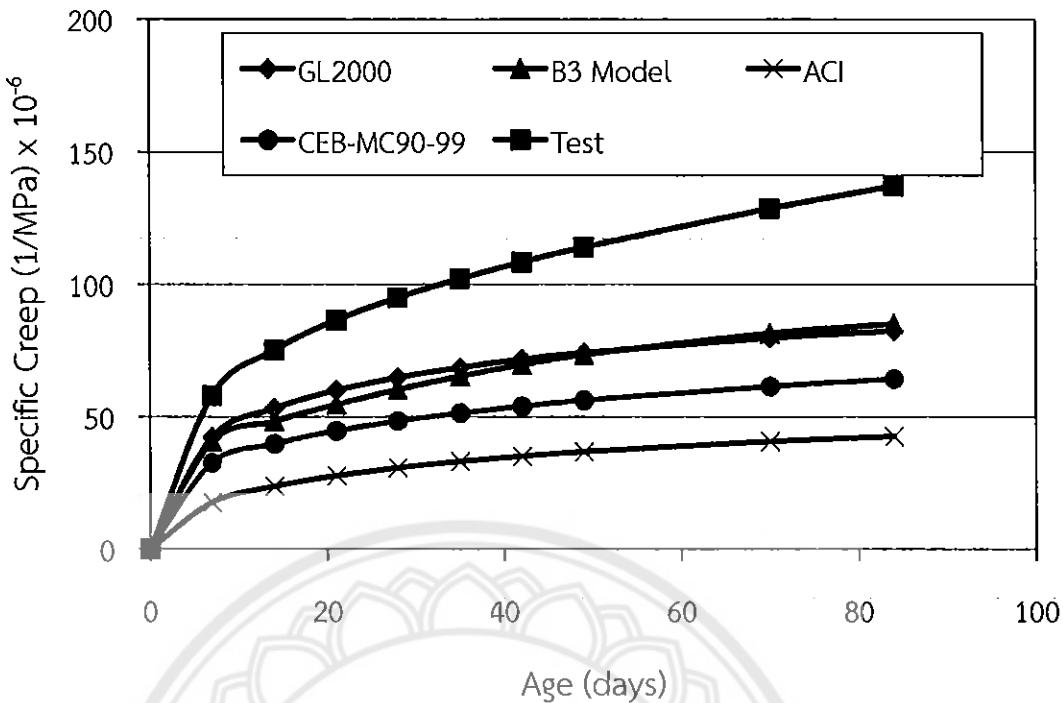
1. ใช้ปูนซีเมนต์ประเภทที่ 1		
2. ประเภทการบ่มชิ้นแบบปิดผนึก		
3. ขนาดトイสุดของวัสดุผสม	= 19	มิลลิเมตร
4. กำลังรับแรงอัดของคอนกรีตที่ 28 วัน (f_c)	= 35×10^6	นิวตันต่อตารางเมตร
5. ความชื้นสัมพัทธ์ (h)	= 0.5	
6. อุณหภูมิ (T)	= 28	องศาเซลเซียส
7. อัตราส่วนปริมาตรต่อพื้นที่ (V/S)	= 21.79	มิลลิเมตร
8. ระยะเวลาของการบ่มชิ้น	= 7	วัน
9. อายุของคอนกรีตที่เริ่มน้ำหนัก	= 7	วัน
10. ขนาดของแรง (k_s)	= 40	เปอร์เซ็นต์
11. ปริมาณปูนซีเมนต์ (c)	= 372	กิโลกรัมต่อลูกบาศก์เมตร
12. ปริมาณน้ำ (w)	= 205	กิโลกรัมต่อลูกบาศก์เมตร
13. อัตราส่วนน้ำต่อปูนซีเมนต์ (w/c)	= 0.55	
14. อัตราส่วนมวลรวมต่อปูนซีเมนต์ (a/c)	= 4.8	
15. เปอร์เซ็นต์มวลรวมละเอียด (ψ)	= 44.48	เปอร์เซ็นต์
16. ปริมาณอากาศ (α)	= 1	เปอร์เซ็นต์
17. ค่าการยึดตัว (s)	= 120	มิลลิเมตร
18. หน่วยน้ำหนักคอนกรีต	= 2,385	กิโลกรัมต่อลูกบาศก์เมตร
19. ค่าการหดตัวสูงสุด ($\varepsilon_{sh\infty}$)	= 950.53×10^{-6}	
20. ค่าการหดตัวคงเวลา (τ_{sh})	= 580.84	

นำข้อมูลข้างต้นคำนวณตามทฤษฎีตามวิธีของแต่ละองค์กร จะได้ผลปรากฏตามตารางที่ 4.5 และภาพที่ 4.6

ตารางที่ 4.5 ค่าการคีบตัวและเปอร์เซ็นต์ความคลาดเคลื่อนของการทดลองใช้งานครั้งที่ 4

วัน	ค่าการคีบตัวของคอนกรีตและเปอร์เซ็นต์ความคลาดเคลื่อน											
	วิธีของ GL2000			วิธีของ B3 Model			วิธีของ ACI			วิธีของ CEB MC90-99		
	J _i	J	% E _i	J _i	J	% E _i	J _i	J	% E _i	J _i	J	% E _i
35	42.24	58.02	27.19	40.68	58.02	29.88	17.62	58.02	69.63	32.53	58.02	43.93
42	53.18	75.23	29.30	48.32	75.23	35.77	23.73	75.23	68.46	39.79	75.23	47.11
49	60.00	86.44	30.58	54.70	86.44	36.72	27.76	86.44	67.88	44.65	86.44	48.34
56	64.90	95.03	31.70	60.33	95.03	36.52	30.77	95.03	67.62	48.38	95.03	49.09
63	68.69	102.18	32.78	65.32	102.18	36.08	33.16	102.18	67.55	51.42	102.18	49.68
70	71.73	108.43	33.85	69.69	108.43	35.73	35.13	108.43	67.60	53.98	108.43	50.21
77	74.25	114.06	34.90	73.46	114.06	35.59	36.81	114.06	67.73	56.21	114.06	50.72
84	76.39	119.24	35.94	76.67	119.24	35.70	38.26	119.24	67.92	58.18	119.24	51.21
91	78.23	124.08	36.95	79.38	124.08	36.02	39.53	124.08	68.14	59.93	124.08	51.70
%E _{MAX}			36.95			36.72			69.63			51.70
%E _{AVE}			32.58			35.33			68.06			49.11

หมายเหตุ %E_i = เปอร์เซ็นต์ความคลาดเคลื่อน
J = การคีบตัวจากการทดลอง
J_i = ค่าการคีบตัวจากทฤษฎี
%E_{AVE} = เปอร์เซ็นต์ความคลาดเคลื่อนเฉลี่ย
%E_i = เปอร์เซ็นต์ความคลาดเคลื่อน
%E_{MAX} = เปอร์เซ็นต์ความคลาดเคลื่อนสูงสุด

ภาพที่ 4.6 การคีบตัวตามทฤษฎีเปรียบเทียบค่าการคีบตัวของการทดลองครั้งที่ 4

เมื่อนำผลการคำนวณตามทฤษฎีของแต่ละวิธีมาเปรียบเทียบกับผลการทดลองโดยใช้สถิติวิเคราะห์ทางเบอร์เช็นต์ความคลาดเคลื่อน ผลการคำนวณเบอร์เช็นต์ความคลาดเคลื่อนของการคีบตัวของคอนกรีตแสดงในตารางที่ 4.5 วิธีของ ACI มีเบอร์เช็นต์ความคลาดเคลื่อนเฉลี่ยอยู่ที่ 68.06% และมีเบอร์เช็นต์ความคลาดเคลื่อนสูงสุดอยู่ที่ 69.63% วิธีของ CEB MC90-99 มีเบอร์เช็นต์ความคลาดเคลื่อนเฉลี่ยอยู่ที่ 49.11% และมีเบอร์เช็นต์ความคลาดเคลื่อนสูงสุดอยู่ที่ 51.70% วิธีของ B3 Model มีเบอร์เช็นต์ความคลาดเคลื่อนเฉลี่ยอยู่ที่ 35.33% และมีเบอร์เช็นต์ความคลาดเคลื่อนสูงสุดอยู่ที่ 36.72% วิธีของ GL2000 มีเบอร์เช็นต์ความคลาดเคลื่อนเฉลี่ยอยู่ที่ 32.58% และมีเบอร์เช็นต์ความคลาดเคลื่อนสูงสุดอยู่ที่ 36.95%

4.2 การวิเคราะห์ผลการใช้งาน

ผลการทดลองใช้โปรแกรมตามข้อ 4.1.1 ซึ่งเป็นการทดสอบประสิทธิภาพของโปรแกรมโดยใช้ข้อมูลจากตำราในชั้นเรียน ได้ผลปรากฏว่าโปรแกรมสามารถใช้งานยืนยันผลทางทฤษฎีได้ในระดับหนึ่งตามภาพที่ 4.1- 4.2 และเมื่อนำมาใช้งานจริงจำนวน 4 ครั้ง ตามข้อ 4.1.2 – 4.1.5 ปรากฏผลตามภาพที่ 4.3 – 4.6 ปรากฏผลการคีบตัวของการทดลองใช้งานครั้งที่ 1 และครั้งที่ 3 มีค่าการคีบตัวสูงกว่าค่าได้จากการทฤษฎี ส่วนครั้งที่ 2 และครั้งที่ 4 มีค่าใกล้เคียงค่าการคีบตัวได้จากการทฤษฎีทั้งนี้อาจมีผลมาจากการปริมาณน้ำและปริมาณปูนซีเมนต์มีปริมาณไม่เท่ากัน ซึ่งจะได้นำผลการทดลองใช้งานข้างต้นไปประยุกต์ใช้งานต่อไป

บทที่ 5 สรุป

จากการเปรียบเทียบค่าการคีบตัวที่คำนวณได้แต่ละวิธี และผลเปรียบเทียบค่าการคีบตัวที่คำนวณได้กับผลการทดสอบในห้องปฏิบัติการสามารถสรุปได้ดังนี้

5.1 สรุปผล

จากการคำนวณโดยตัวแปรที่กำหนดให้คงที่ ได้แก่ ความชื้นสัมพัทธ์เท่ากับ 70 เปอร์เซ็นต์ อุณหภูมิเท่ากับ 20องศาเซลเซียส ระยะเวลาของการปั่นเท่ากับ 7 วันเริ่มให้น้ำหนักที่อายุ 14 วัน อัตราส่วนปริมาตรต่อพื้นที่ผิวเท่ากับ 100 มิลลิเมตร ขนาดมวลรวมหยาบ 20 มิลลิเมตรและ เปอร์เซ็นต์ของอากาศเท่ากับ 2 เปอร์เซ็นต์ สำหรับกรณีตัวนัมของคอนกรีตที่มีอัตราส่วนน้ำต่อวัสดุ ประมาณเท่ากับ 0.5 และมีกำลังอัดที่อายุ 28 วันอยู่ที่ 2,345 กิโลกรัมต่�이ตรางเมตรจากการศึกษาพบว่าค่าคีบตัวที่ได้จากการคำนวณด้วยวิธีการทั้ง 4 มีค่าเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยโดยค่าการคีบตัวที่คำนวณที่วิธีของ GL2000 มีค่าการคีบตัวสูงที่สุดรองลงมา คือ วิธีของ Bazant, CEB MC90-99 และวิธีของ ACI ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบผลการคำนวณกับผลทดสอบพบว่าทุกส่วนผสมค่าการคีบตัวที่ได้จากการทดสอบมีค่าสูงกว่าค่าการคีบตัวที่ได้จากการคำนวณด้วยวิธีทั้ง 4 เนื่องจากมีการเปรียบเทียบกับค่าการทดสอบน้อยครั้งและยังไม่ครอบคลุมปัจจัยทั้งหมดดังนี้ไม่สามารถสรุปได้ว่าวิธีใดเหมาะสมกับประเทศไทยมากที่สุด

5.2 ข้อเสนอแนะ

ปริญญาอนิพนธ์นี้เป็นเพียงแนวทางสำหรับการเลือกใช้สมการเพื่อคำนวณการคีบตัวของคอนกรีตเท่านั้น หากเลือกสมการที่จะนำไปใช้กับการประเมินการคีบตัวในประเทศไทยอาจต้องมีการปรับปรุงเพื่อให้ค่าการคีบตัวที่ได้จากการคำนวณนั้นให้มีค่าใกล้เคียงกับผลการทดสอบในห้องปฏิบัติการ

បរទម្រង់ក្រម

- ACI Committee 209, 1971, "Prediction of Creep, Shrinkage and Temperature Effects in Concrete Structures," Designing for the Effects of Creep, Shrinkage and Temperature, SP-27, American Concrete Institute, Farmington Hills, MI, pp. 51-93.
- ACI Committee 209, 1982, Prediction of Creep, Shrinkage and Temperature Effects in Concrete Structures," Designing for Creep and Shrinkage in Concrete Structures, A Tribute to Adrian Pauw, SP-76, American Concrete Institute, Farmington Hills, MI, pp. 193-300.
- ACI Committee 209, 1992, Prediction of Creep, Shrinkage, and Temperature Effects in Concrete Structures (ACI 209R-92)," American Concrete Institute, Farmington Hills, MI, 47 pp.
- Bazant, Z. P., 1975, "Theory of Creep and Shrinkage in Concrete Structures: a Precis of Recent Developments," Mechanics Today, V. 2, Pergamon Press, 1975, pp. 1-93.
- Bazant, Z. P., 1987, "Statistical Extrapolation of Shrinkage Data-Part I: Regression," ACI Materials Journal, V. 84, No. 1, Jan.-Feb., pp. 20-34.
- Bazant, Z. P., 1999, "Criteria for Rational Prediction of Creep and Shrinkage of Concrete," Revue Francaise de Genie Civil, V. 3, No. 3-4, pp. 61-89.
- Bazant, Z. P., 2000, "Criteria for Rational Prediction of Creep and Shrinkage of Concrete," The Adam Neville Symposium: Creep and Shrinkage-Structural Design Effects, SP-194, A. Al-Manaseer, ed., American Concrete Institute, Farmington Hills, MI, pp. 237-260.
- CEB, 1984, "CEB Design Manual on Structural Effects of Time-Dependent Behaviour of Concrete," M. A. Chiorino, P. Napoli, F. Mola, and M. Koprna, eds., CEB Bulletin d'Information No. 142/142 bis, Georgi Publishing Co., Saint-Saphorin, Switzerland, 391 pp. (See also: Final Draft, CEB Bulletin No. 136, 1980).

- CEB, 1991, "Evaluation of the Time Dependent Properties of Concrete," Bulletin d'Information No. 199, Comite European du Beton/Federation Internationale de la Precontrainte, Lausanne, Switzerland, 201 pp.
- CEB, 1993. "CEB-FIP Model Code 1990," CEB Bulletin d'Information No. 2131214, Comite Euro-International du Beton, Lausanne, Switzerland, pp. 33-41.
- CEB, 1999, "Structural Concrete-Textbook on Behaviour, Design and Performance. Updated Knowledge of the CEB-FIP Model Code 1990," fib Bulletin 2, V. 2, Federation Internationale du Beton, Lausanne, Switzerland, pp. 37-52.
- Gardner, N. J., 2000, "Design Provisions for Shrinkage and Creep of Concrete," The Adam Neville Symposium: Creep and Shrinkage-Structural Design Effects, SP-194, A. Al-Manaseer, ed., American Concrete Institute, Farmington Hills, MI, pp. 101-134.
- Gardner, N. J., 2004, "Comparison of Prediction Provisions for Drying Shrinkage and Creep of Normal Strength Concretes," Canadian Journal for Civil Engineering, V. 31, No.5, Sept.-Oct., pp. 767-775.
- Gardner, N. J., and Lockman, M. J., 2001, "Design Provisions for Drying Shrinkage and Creep of Normal Strength Concrete," ACI Materials Journal, V. 98, No.2, Mar.-Apr., pp. 159-167.
- Gardner, N. J., and Tsuruta, H., 2004, "Is Superposition of Creep Strains Valid for Concretes Subjected to Drying Creep?" ACI Materials Journal, V. W1, No.5, Sept.-Oct., pp. 409-415.

ภาคผนวก

ตารางแสดงผลการคำนวณและประมาณค่าการคีบตัวของคอนกรีต โดยได้ข้อมูลจากการทดลองครั้งที่ 1 ซึ่งมีอายุคอนกรีตอยู่ที่ 7 วัน และค่าอัตราส่วนปริมาณน้ำต่อปริมาณปูนซีเมนต์อยู่ที่ 0.35

วัน	ค่าการคีบตัวของคอนกรีต				
	GL2000	B3 Model	ACI	CEB MC90-99	ค่าจากการทดลอง
7	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
14	42.99	61.26	10.64	22.40	85.70
28	59.13	76.11	16.77	30.67	122.17
35	63.37	81.45	18.59	33.19	130.55
42	66.59	86.02	20.03	35.23	136.89
49	69.16	89.94	21.22	36.96	142.13
56	71.27	93.29	22.24	38.44	146.69
63	73.05	96.12	23.11	39.75	150.79
70	74.57	98.51	23.88	40.91	154.55
91	78.11	103.64	25.73	43.76	164.36

ค่าการคีบตัวของคอนกรีตจากทดลองนี้จะมีค่าบวกเพิ่มเติมในช่วงก่อนที่จะให้น้ำหนักกับตัวอย่าง เป็นค่าการคีบตัวที่เกิดขึ้นจากหน่วยแรงที่มากระทำค้างในสภาพที่ไม่มีการสูญเสียความชื้นออกจาก คอนกรีต เรียกวิธีการคีบตัวนี้ว่า Basic Creep

ซึ่งข้อมูลจากการทดลองนี้ค่า Basic Creep ของแต่ละวิธีมีค่าต่างกันและจะคงที่ วิธี ACI มีค่าการคีบตัวเริ่มต้นเท่ากับ 30.49×10^{-6} (1/MPa) วิธี CEB MC90-99 มีค่าการคีบตัวเริ่มต้นเท่ากับ 29.50×10^{-6} (1/MPa) วิธี B3 Model มีค่าการคีบตัวเริ่มต้นเท่ากับ 16.79×10^{-6} (1/MPa) วิธี GL2000 มีค่าการคีบตัวเริ่มต้นเท่ากับ 32.30×10^{-6} (1/MPa)

ตารางแสดงผลการคำนวณและประมาณค่าการคีบตัวของคอนกรีต โดยได้ข้อมูลจากการทดลองครั้งที่ 2 ซึ่งมีอายุคอนกรีตอยู่ที่ 7 วัน และค่าอัตราส่วนปริมาณน้ำต่อปริมาณปูนซีเมนต์อยู่ที่ 0.55

วัน	ค่าการคีบตัวของคอนกรีต				
	GL2000	B3 Model	ACI	CEB MC90-99	ค่าจากการทดลอง
7	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
14	58.30	67.52	26.38	49.69	61.35
28	80.18	84.94	41.57	68.25	99.04
35	85.93	91.41	46.07	73.96	111.34
42	90.30	97.08	49.65	78.63	121.60
49	93.78	102.08	52.60	82.58	130.43
56	96.64	106.47	55.11	86.01	138.22
63	99.05	110.30	57.28	89.03	145.20
70	101.12	113.62	59.19	91.74	151.52
91	105.91	121.00	63.78	98.46	167.61

ข้อมูลจากการทดลองนี้ค่า Basic Creep ของแต่ละวิธีมีค่าต่างกันและจะคงที่ วิธี ACI มีค่าการคีบตัวเริ่มต้นเท่ากับ 43.85×10^{-6} (1/MPa) วิธี CEB MC90-99 มีค่าการคีบตัวเริ่มต้นเท่ากับ 36.15×10^{-6} (1/MPa) วิธี B3 Model 1995 มีค่าการคีบตัวเริ่มต้นเท่ากับ 22.76×10^{-6} (1/MPa) วิธี GL2000 มีค่าการคีบตัวเริ่มต้นเท่ากับ 42.11×10^{-6} (1/MPa)

ตารางแสดงผลการคำนวณและประมาณค่าการคีบตัวของคอนกรีต โดยได้ข้อมูลจากการทดลองครั้งที่ 3 ซึ่งมีอายุคอนกรีตอยู่ที่ 28 วัน และค่าอัตราส่วนปริมาณน้ำต่อปริมาณปูนชีเมนต์อยู่ที่ 0.35

วัน	ค่าการคีบตัวของคอนกรีต				
	GL2000	B3 Model	ACI	CEB MC90-99	ค่าจากการทดลอง
28	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
35	32.53	35.17	7.42	16.50	44.28
42	40.96	41.67	10.00	20.15	63.50
49	46.21	47.06	11.70	22.59	76.31
56	49.99	51.75	12.96	24.44	85.90
63	52.90	55.81	13.97	25.94	93.53
70	55.25	59.27	14.80	27.21	99.84
77	57.19	62.17	15.51	28.30	105.21
84	58.84	64.58	16.12	29.26	109.85
91	60.25	66.56	16.66	30.11	113.94

ข้อมูลจากการทดลองนี้ค่า Basic Creep ของแต่ละวิธีมีค่าต่างกันและจะคงที่ วิธี ACI มีค่าการคีบตัวเริ่มต้นเท่ากับ 25.05×10^{-6} (1/MPa) วิธี CEB MC90-99 มีค่าการคีบตัวเริ่มต้นเท่ากับ 25.74×10^{-6} (1/MPa) วิธี B3 Model มีค่าการคีบตัวเริ่มต้นเท่ากับ 16.50×10^{-6} (1/MPa) วิธี GL2000 มีค่าการคีบตัวเริ่มต้นเท่ากับ 27.38×10^{-6} (1/MPa)

ตารางแสดงผลการคำนวณและประมาณค่าการคีบตัวของคอนกรีต โดยได้ข้อมูลจากการทดลองครั้งที่ 4 ซึ่งมีอายุคอนกรีตอยู่ที่ 28 วัน และค่าอัตราส่วนปริมาณน้ำต่อปริมาณปูนซีเมนต์อยู่ที่ 0.55

วัน	ค่าการคีบตัวของคอนกรีต				
	GL2000	B3 Model	ACI	CEB MC90-99	ค่าจาก การทดลอง
28	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
35	42.24	40.68	17.62	32.53	58.02
42	53.18	48.32	23.73	39.79	75.23
49	60.00	54.70	27.76	44.65	86.44
56	64.90	60.33	30.77	48.38	95.03
63	68.69	65.32	33.16	51.42	102.18
70	71.73	69.69	35.13	53.98	108.43
77	74.25	73.46	36.81	56.21	114.06
84	76.39	76.67	38.26	58.18	119.24
91	78.23	79.38	39.53	59.93	124.08

ข้อมูลจากการทดลองนี้ค่า Basic Creep ของแต่ละวิธีมีค่าต่างกันและจะคงที่ วิธี ACI มีค่าการคีบตัวเริ่มต้นเท่ากับ 34.49×10^{-6} (1/MPa) วิธี CEB MC90-99 มีค่าการคีบตัวเริ่มต้นเท่ากับ 30.63×10^{-6} (1/MPa) วิธี B3 Model มีค่าการคีบตัวเริ่มต้นเท่ากับ 21.42×10^{-6} (1/MPa) วิธี GL2000 มีค่าการคีบตัวเริ่มต้นเท่ากับ 34.56×10^{-6} (1/MPa)

ประวัติผู้ดำเนินโครงการ

ชื่อ นายธีระเดช นาคเกิด^{กุมิลามเนา}
95/10 หมู่ 11 ต. วังทอง อ. วังทอง
จ. พิษณุโลก

ประวัติการศึกษา

- จบระดับมัธยมศึกษาจากโรงเรียนวังทองพิทยาคม
- ปัจจุบันกำลังศึกษาในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 4
สาขาวิชารรมโยธา คณะวิศวกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยนเรศวร

E-mail: theenak2@hotmail.com

ชื่อ นายพีสิฐชัย ออเจ้าย้อย^{กุมิลามเนา}
170/94 หมู่ 4 ต. นครสวารค์ตอก อ. เมือง
จ. นครสวารค์

ประวัติการศึกษา

- จบระดับมัธยมศึกษาจากโรงเรียนนครสวารค์
- ปัจจุบันกำลังศึกษาในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 4
สาขาวิชารรมโยธา คณะวิศวกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยนเรศวร

E-mail: ooPeaToo@hotmail.com

